

711.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT
I TELEGRAFÓW**

z dnia 28 września 1931 r.

w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P.

Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. Taryfę pocztową, telegraficzną i telefoniczną dla obrotu wewnętrznego i zagranicznego, ustala się w brzmieniu załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Odszkodowanie za zaginione przesyłki polecane wysyłane zagranicę, z wyjątkiem obszaru W. M. Gdańska wynosi 80 złotych.

W obrocie zagranicznym odszkodowanie za zaginione paczki oraz za ubytek lub uszkodzenie ich zawartości, nie może przekraczać:

a) przy paczkach zwykłych:

	do 1 kg wagi	10 franków złotych
ponad 1	5 " "	25 " "
"	5 " 10 " "	40 " "
"	10 " 15 " "	55 " "
"	15 " 20 " "	70 " "

b) przy paczkach z podaną wartością — kwoty podanej we frankach złotych.

§ 3. Wszelkie opłaty i należności oraz odszkodowania za paczki obrotu zagranicznego, podane w odnośnych taryfach we frankach i centymach złotych, przelicza się na walutę polską według każdorazem obowiązującej równowartości franka złotego.

§ 4. Obciąża się czasowo opłatami przesyłki i świadczenia pocztowe i telefoniczne obrotu wewnętrznego, wyszczególnione w niniejszym paragrafie w punktach a), b), c), d), e) i f) na czas od 15 października 1931 r. do 14 kwietnia 1932 r. włącznie, zaś wyszczególnione w punkcie g) — na czas od 1 listopada 1931 r. do 30 kwietnia 1932 r. włącznie, w następującej wysokości:

a) Listy zamiejscowe tak prywatne jak i urzędowe, bez względu na wagę	5 groszy
b) Kartki pocztowe zamiejscowe pojedyncze	5 "
z opłaconą odpowiedzią	10 "
c) Druki prywatne i urzędowe, bez względu na wagę	5 "
d) Paczki prywatne i urzędowe, bez względu na strefę:	
do wagi 5 kg	5 "
" " 10 "	10 "
" " 15 "	15 "
" " 20 "	20 "

e) Polecenie przesyłek listowych

5 groszy

f) Doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

1) przekazów pocztowych i telegraficznych oraz przekazów Pocztowej Kasy Oszczędności z pieniędzmi:

do 100 zł	5 "
od 100 " 500 "	10 "
" 500 " 1000 "	25 "
" 1000 " 2000 "	50 "

2) listów wartościowych:

do 100 zł podanej wartości	5 "
od 100 " 1000 "	10 "
" 1000 " 5000 "	25 "
ponad 5000 "	50 "

3) paczek bez względu na wagę

5 "

g) Abonament telefoniczny:

od każdego aparatu głównego lub linii łączącej centralkę domową z centralą miejską, miesięcznie:

w grupie I	50 "
" " II i III	100 "
" " IV i V	150 "

od każdego aparatu dodatkowego miesięcznie:

w grupie I i II	50 "
" " III, IV i V	100 "

Opłaty wyszczególnione w niniejszym paragrafie nie obowiązują w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 października 1931 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 181), z dnia 21 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 370), z dnia 28 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 622), z dnia 2 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 282), z dnia 12 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 352), z dnia 23 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 502), z dnia 25 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 572), z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 31), z dnia 26 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 201), z dnia 27 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 416), z dnia 16 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 464) i z dnia 23 maja 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 659).

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

I. TARYFA POCZTOWA. PRZESYŁKI LISTOWE.

A. Obrót wewnętrzny i z Wolnym Miastem Gdańskiem:

Listy:

		miejsco- we	zamiej- scowe
g r o s z y			
a) prywatne	do 20 g	15	30
	ponad 20 „ 250 „	30	60
	„ 250 „ 500 „	40	80
b) urzędowe	do 20 g	15	30
	ponad 20 „ 250 „	30	60
	„ 250 „ 2000 „	35	70

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1:

a) prywatne	do 20 g	15	25
	ponad 20 „ 250 „	25	50
	„ 250 „ 500 „	40	80
b) urzędowe	do 20 g	15	25
	ponad 20 „ 250 „	25	50
	„ 250 „ 2000 „	35	70

Wymiary listów w każdym z trzech kierunków nie mogą przekraczać — 45 cm. lub, jeżeli list ma formę rulonu — 75 cm. długości i 10 cm. średnicy.

Kartki pocztowe:

pojedyncze	10	20
z opłaconą odpowiedzią . .	20	40

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1:

pojedyncze	10	15
z opłaconą odpowiedzią . .	20	30

Wymiary kartek pocztowych nie mogą być większe, niż 15 × 10,5 cm., ani mniejsze, niż 10 × 7 cm.

Listy i kartki miejscowe można przysyłać w okręgu pocztowym (miejscowy okrąg doręczeń i zamiejscowy okrąg pocztowy, z wyjątkiem okręgu doręczeń listonosza wiejskiego), nadawczego urzędu pocztowego. Jeżeli w tej samej miejscowości znajduje się kilka urzędów pocztowych, natenczas ich okrę-

Załącznik do rozp. Min. Poczty i Telegrafów
z dnia 28 września 1931 r. (poz. 711).

gi pocztowe tworzą jeden okrąg dla listów i kartek miejscowych.

Druki:

a) prywatne	do 25 g.	. . .	5 gr
	ponad 25 „ 50 „	. . .	10 „
	„ 50 „ 100 „	. . .	15 „
	„ 100 „ 250 „	. . .	25 „
	„ 250 „ 500 „	. . .	50 „
	„ 500 „ 1000 „	. . .	60 „

ponad 1000 do 2000 g. (tylko pojedynczo wysyłane tomy) . . . 70 „

b) urzędowe	do 25 g.	. . .	5 gr
	ponad 25 „ 50 „	. . .	10 „
	„ 50 „ 100 „	. . .	15 „
	„ 100 „ 250 „	. . .	25 „
	„ 250 „ 2000 „	. . .	40 „

c) bezadresowe do 50 g. (tylko w obrocie wewnętrznym) . . . 5 gr
Wymiary: jak dla listów.

Druki dla ociemniałych do 5 kg. . . . . 5 „

Wymiary: jak dla listów.

Papiery handlowe:

	do 250 g.	. . .	25 gr
	ponad 250 „ 500 „	. . .	50 „
	„ 500 „ 1000 „	. . .	60 „

Wymiary: jak dla listów.

Próbki towarów:

	do 250 g.	. . .	25 gr
	ponad 250 „ 500 „	. . .	50 „

Wymiary próbek nie mogą przekraczać: 45 × 20 × 10 cm., lub, jeżeli próbka ma formę rulonu — 45 cm. długości i 15 cm. średnicy.

Przesyłki mieszane (druki, próbki towarów, papiery handlowe):

	do 250 g.	. . .	25 gr
	ponad 250 „ 500 „	. . .	50 „
	„ 500 „ 1000 „	. . .	60 „

Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części.

Czasopisma:

a) prenumerowane za pośrednictwem poczty:

(tylko w obrocie wewnętrznym):

1. Opłaty za przysyłanie i doręczanie:

Za każdy egzemplarz	do 25 g.	. . .	1,— gr
	ponad 25 „ 50 „	. . .	1,1 „

Za każdy egzemplarz

ponad 50 do 75 g.	2,2 gr
" 75 " 100 "	2,5 "
" 100 " 150 "	3,— "
" 150 " 250 "	3,5 "
" 250 " 500 "	6,7 "
" 500 " 1000 "	9,— "
" 1000 " 2000 "	12,— "

Za czasopisma, wychodzące 2 razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należność według łącznej wagi obydwóch numerów.

2. Należność manipulacyjna:

Za czasopisma, wychodzące pięć razy na tydzień lub częściej, od każdego egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie . . . 10 gr.

Za czasopisma, wychodzące rzadziej, niż pięć razy na tydzień, od każdego wysłanego numeru abonowanego czasopisma . . . ½ gr.

Opłaty wymienione pod 1 i 2 w zaokrągłej kwocie, pobiera się zgóry przy zamawianiu czasopisma.

Za przesyłanie zaległych egzemplarzy za bieżący najkrótszy dla danego czasopisma okres prenumeraty, nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty.

b) przekazywane przez wydawców:

Opłatę, wskazaną pod a) poz. 1 pobiera się ryczałtem zgóry za zgłoszony okres prenumeraty.

Dodatki do czasopism:

a) Dodatki zwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma, nie podlegają opłacie, jeżeli waga pojedyncza dodatku lub wszystkich dodatków łącznie nie przekracza 100 gramów.

Dodatki zwyczajne ponad 100 do 250 g.	4,5 gr
" 250 " 500 "	9,— "
" 500 " 1000 "	12,— "

Dołączone do czasopism przez wydawcę blankiety wpłat P. K. O. i przekazy pocztowe na wznowienie prenumeraty wolne są od opłaty.

b) Za dodatki nadzwyczajne, dołączone do jednego egzemplarza czasopisma, pobiera się przy nadaniu 60% taryfowej opłaty dla druków prywatnych odpowiedniej wagi.

B. Obrót zagraniczny

(z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Listy:

do 20 g.	60 gr
za każde dalsze 20 g.	30 gr
Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:	
do 20 g.	50 gr
za każde dalsze 20 g.	30 gr

Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.

Wymiary listów w każdym z trzech kierunków nie mogą przekraczać — 45 cm., lub, jeżeli list ma formę rulonu — 75 cm. długości i 10 cm. średnicy.

Kartki pocztowe:

pojedyncze	35 gr
z opłaconą odpowiedzią	70 gr
Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:	
pojedyncze	30 gr
z opłaconą odpowiedzią	60 gr

Wymiary kartek pocztowych nie mogą być większe, niż 15 × 10,5 cm., ani mniejsze, niż 10 × 7 cm.

Druki za każde 50 g. . . . . 10 gr

Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.; waga pojedynczo wysyłanych książek może wynosić: 3 kg.

Wymiary: jak dla listów.

Druki dla ociemniałych:

za każde 1000 g.	5 gr
Do Austrii, Czechosłowacji i Węgier:	
do wagi 5 kg.	5 gr

Najwyższa dopuszczalna waga: 5 kg.

Wymiary: jak dla listów.

Papiery handlowe:

za każde 50 g.	10 gr
najmniej jednak	60 gr

Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.

Wymiary: jak dla listów.

Próbki towarów:

za każde 50 g.	10 gr
najmniej jednak	20 gr

Najwyższa dopuszczalna waga: 500 gramów.

Wymiary próbek nie mogą przekraczać: 45 × 20 × 10 cm., lub, jeżeli próbka ma formę rulonu: 45 cm. długości i 15 cm. średnicy.

Przesyłki mieszane (druki, próbki towarów, papiery handlowe):

za każde 50 g.	10 gr
najmniej jednak	20 gr
jeżeli przesyłka składa się z druków i próbek towarów; w innych wypadkach najmniej	60 gr

Najwyższa dopuszczalna waga ogólna: 2 kg.

Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części.

Czasopisma za każde 50 g. . . . . 10 gr

Do Albanji, Algieru, Argentyny, Belgji, Brazylji, Bułgarii, Egiptu, Estonji, Francji, Grecji, Hiszpanji, Holandji, Jugosławji, Kuby, Luksemburga, Łotwy, Meksyku, Niemiec, Persji, Portugalji, Rumunji, Szwajcarii, Terytorjum Sarry, Tunisu, Turcji, Watykanu, Związku Socjalistycznych Republik Rad, opłata za czasopisma, wysyłane przez wydawców lub ich zastępców, wynosi:

za każde 50 g. . . . . 5 gr

Do Austrii, Czechosłowacji i Węgier czasopisma, przekazywane przez wydawców, opłaca się jak w obrocie wewnętrznym.

LISTY WARTOŚCIOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Listy wartościowe prywatne i urzędowe:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należność asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część:

przy listach nadawanych w stanie zamkniętym . . . . . 10 gr

przy listach nadawanych w stanie otwartym . . . . . 30 „

Wartość podana nie może przekraczać przy listach prywatnych — 10.000 zł, przy listach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

2. Listy wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należność asekuracyjna:

do 1.000 zł podanej wartości . . . 50 gr

„ 5.000 „ „ „ . . . 100 „

„ 10.000 „ „ „ . . . 200 „

za każde dalsze 10.000 zł . . . 200 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

na.

Należność asekuracyjna, wymieniona pod b) ma zastosowanie również do listów wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do listów wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

3. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należność asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . 5 gr
najmniej jednak . . . . . 10 „
Wysokość podanej wartości, jak pod 1) i 2).

B. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list odpowiedniej wagi (jak w obrocie wewnętrznym),

b) należność za polecenie . . . 60 gr

c) należność asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . 50 „

Wartość podana nie może przekraczać 10.000 zł.

C. Obrót zagraniczny.

(z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należność asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . 50 gr

Wartość podana nie może przekraczać 5.000 franków w złocie, lub ich równowartości w złotych, jeżeli w obrocie z niektórymi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

P A C Z K I.**A. Obrót wewnętrzny.****1. Paczki prywatne i urzędowe:**

W A G A	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
g r o s z y				
do 1 kg	70	90	110	130
ponad 1 „ 3 „	90	130	170	210
„ 3 „ 5 „	130	190	250	310
„ 5 „ 10 „	190	270	410	610
„ 10 „ 15 „	260	410	610	810
„ 15 „ 20 „	360	610	810	1010

2. Paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi (do 30 kg.), oraz paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęcząca (do 60 kg.):

W A G A	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
g r o s z y				
do 20 kg	jak w pozycji 1			
ponad 20 „ 30 „	460	760	1010	1260
„ 30 „ 40 „	560	910	1210	1510
„ 40 „ 50 „	660	1060	1410	1760
„ 50 „ 60 „	760	1210	1610	2010

3. Paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne oraz książki:

W A G A	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km	ponad 100 do 300 km	ponad 300 do 600 km	ponad 600 km
g r o s z y				
do 1 kg	40	50	60	70
ponad 1 „ 3 „	50	70	90	110
„ 3 „ 5 „	70	100	130	160
„ 5 „ 10 „	100	140	210	310
„ 10 „ 15 „	135	210	310	410
„ 15 „ 20 „	185	310	410	510

4. Za paczki ochronne opłata od wagi jest o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak w pozycjach 1, 2 i 3.

5. Paczki wartościowe prywatne i urzędowe:

- a) opłata od wagi, jak pod 1, 3 i 4,
- b) należność asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . 10 gr
- c) należność manipulacyjna:
  - do 200 zł podanej wartości . . . 20 „
  - ponad 200 zł podanej wartości . 40 „

Wartość podana nie może przekraczać przy paczkach prywatnych — 10.000 zł, przy paczkach władz i urzędów państwowych—100.000 zł.

6. Paczki wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

- a) opłata od wagi, jak pod 2 i 4,
- b) należność asekuracyjna:
  - do 1.000 zł podanej wartości . 50 gr
  - „ 5.000 „ „ „ . 100 „
  - „ 10.000 „ „ „ . 200 „
  - za każde dalsze 10.000 zł . . . . 200 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Należność asekuracyjna, wymieniona pod b) ma zastosowanie również do paczek wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stempłowych, oraz do paczek wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

ad 1 do 6). Dla obliczania odległości stosuje się system pól sytuacyjnych (kwadraty o wymiarach boków 20 km.). Za podstawę wymiaru odległości pomiędzy poszczególnymi urzędami przyjmuje się odległości w linii powietrznej pomiędzy punktami środkowymi pól sytuacyjnych, w których położone są odnośne urzędy.

7. W obrocie wzajemnym między Polską a polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1, pobiera się:

- a) za paczki prywatne i urzędowe:
  - do 1 kg. . . . . 100 gr
  - ponad 1 „ 5 „ . . . . . 200 „
  - „ 5 „ 10 „ . . . . . 300 „
  - „ 10 „ 15 „ . . . . . 500 „
  - „ 15 „ 20 „ . . . . . 600 „
- b) za paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi (do 30 kg.), oraz paczki Banku Polskiego i jego

Oddziałów z monetą brzęczącą (do 60 kg.):

do 20 kg. —jak pod 7 a)

ponad 20	„ 30	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	800	gr
„ 30	„ 40	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	1000	„
„ 40	„ 50	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	1200	„
„ 50	„ 60	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	1400	„
c) za paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne oraz książki:													
do 1 kg.											„	50	gr
ponad 1	„ 5	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	100	„
„ 5	„ 10	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	150	„
„ 10	„ 15	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	250	„
„ 15	„ 20	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	300	„

Za paczki ochronne powyższe opłaty od wagi są o 50% wyższe.

Za paczki wartościowe prócz opłaty od wagi pobiera się należność asekuracyjną, jak pod 5 b) i 6 b), a przy paczkach prywatnych i urzędowych również należność manipulacyjną, jak pod 5 c).

Granice wysokości podanej wartości, jak pod 5) i 6).

8. Za paczki pilne pobiera się potrójną opłatę taryfową, ustaloną dla paczek zwykłych, za paczkę zaś pilną ochronną — potrójną taryfową opłatę, ustaloną dla paczek ochronnych.

B. Obrót zagraniczny i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

1. Paczki bez podanej wartości:

Opłaty od wagi, podane w zagranicznej taryfie paczkowej we frankach i centymach, przelicza się na złote i grosze według ustalonego kursu franka złotego.

Za paczki ochronne, pobiera się normalną opłatę od wagi zwiększoną o 50%.

Za paczki pilne, pobiera się opłatę specjalną w wysokości potrójnej opłaty od wagi.

2. Paczki z podaną wartością:

- a) opłata od wagi, jak pod 1),
- b) należność asekuracyjna za każde 300 franków złotych lub ich część . 50 centymów,
- c) należność ekspedycyjna od każdej paczki . . . 50 „

Wartość podana nie może przekraczać 1000 franków w złocie lub ich równowartości w złotych, jeżeli w obrocie z niektórymi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

PRZEKAZY POCZTOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Przekazy pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe:

	do	10 zł	„ „ „ „ „	20 gr
ponad	10	25	„ „ „ „ „	35 „
„	25	50	„ „ „ „ „	50 „
„	50	100	„ „ „ „ „	70 „
„	100	250	„ „ „ „ „	95 „
„	250	500	„ „ „ „ „	135 „
„	500	750	„ „ „ „ „	180 „
„	750	1000	„ „ „ „ „	220 „
„	1000	1250	„ „ „ „ „	255 „
„	1250	1500	„ „ „ „ „	290 „
„	1500	1750	„ „ „ „ „	325 „
„	1750	2000	„ „ „ „ „	355 „

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1:

	do	10 zł	„ „ „ „ „	15 gr
ponad	10	25	„ „ „ „ „	30 „
„	25	50	„ „ „ „ „	45 „
„	50	100	„ „ „ „ „	65 „
„	100	250	„ „ „ „ „	90 „
„	250	500	„ „ „ „ „	130 „
„	500	750	„ „ „ „ „	175 „
„	750	1000	„ „ „ „ „	215 „
„	1000	1250	„ „ „ „ „	250 „
„	1250	1500	„ „ „ „ „	285 „
„	1500	1750	„ „ „ „ „	320 „
„	1750	2000	„ „ „ „ „	350 „

Przy zleceniach pocztowych, ponad 2.000 zł, przekazywanych zapomocą blankietu nadawczego P. K. O., pobiera się oprócz opłaty wyżej podanej za przekaz do 2.000 zł — za każde dalsze 500 zł lub ich część po 50 gr.

2. Przekazy telegraficzne:

- opłaty jak pod 1),
- należność manipulacyjna za sporządzenie telegramu przekazowego . . . . . 20 gr
- należność telegraficzna za telegram przekazowy i ew. korespondencję osobistą,

d) należność za pośpieszne doręczenie, jeżeli nie chodzi o przekazy adresowane poste restante lub do miejscowości, należącej do zamiejscowego okręgu pocztowego.

B. Obrót zagraniczny.

1. Do krajów, z którymi wprowadzono obrót przekazowy, z wyjątkiem Kanady, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanji i krajów, z którymi obrót przekazowy odbywa się za pośrednictwem Wielkiej Brytanji:

	do	100 zł	„ „ „ „ „	80 gr
ponad	100	200	„ „ „ „ „	130 „
„	200	300	„ „ „ „ „	180 „
„	300	400	„ „ „ „ „	230 „
„	400	500	„ „ „ „ „	280 „
„	500	600	„ „ „ „ „	330 „
„	600	700	„ „ „ „ „	380 „
„	700	800	„ „ „ „ „	430 „
„	800	900	„ „ „ „ „	480 „
„	900	1000	„ „ „ „ „	530 „
			za każde dalsze 100 zł lub ich część	50 „

2. Do Kanady, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanji i krajów, z którymi obrót przekazowy odbywa się za pośrednictwem Wielkiej Brytanji:

	do	100 zł	„ „ „ „ „	100 gr
ponad	100	200	„ „ „ „ „	200 „
„	200	300	„ „ „ „ „	300 „
„	300	400	„ „ „ „ „	400 „
„	400	500	„ „ „ „ „	500 „
„	500	600	„ „ „ „ „	600 „
„	600	700	„ „ „ „ „	700 „
„	700	800	„ „ „ „ „	800 „
„	800	900	„ „ „ „ „	900 „
„	900	1000	„ „ „ „ „	1000 „
			za każde dalsze 100 zł lub ich część	100 „

NALEŻNOŚCI DODATKOWE.

	Obrót we-	Obrót za-		Obrót we-	Obrót za-
	wewnętrzny	graniczny		wewnętrzny	graniczny
	g r o s z y			g r o s z y	
a) przy nadaniu:					
1) Polecenie przesyłek listowych	60	60	przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	20	20
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	30	—	c) paczki za każde 5 kg. wagi	30	30
2) Zwrotne poświadczenie odbioru	60	60	d) telegramu	10	10
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	30	—	9) Za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	60	—
3) Zwrotne poświadczenie wypłaty	60	60	10) Za nadanie przesyłki rejestrowanej lub przekazu telegraficznego poza godzinami urzędowymi . .	50	50
4) Za nadanie przesyłki za pobraniem, kartki zleceniowej lub zlecenia cukrowniczego	60	—	b) po nadaniu:		
5) Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O. przy wpłatach na konta właścicieli zamieszkałych w miejscu wpłaty	10	—	11) Zwrotne poświadczenie odbioru	100	100
w innych wypadkach	20	—	w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	60	—
przy wpłatach dokonywanych w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	15	—	12) Zwrotne poświadczenie wypłaty	100	100
6) Za doręczenie pospiesznej przesyłki listowych oraz dowodów odbioru na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	80	100	13) a) Żądanie zwrotu lub zmiany adresu przesyłki pocztowej, przesłane drogą pocztową	90	120
Jeżeli wraz z dowodem odbioru doręcza się odnośną przesyłkę, natenczas pobiera się również należność za doręczenie (punkt 17).	70	—	b) Żądanie zwrotu przesyłek pocztowych oraz zmiany adresu przesyłki zwykłej i poleconej, przesłane drogą telegraficzną —należność za telegram.		
7) Opłata za adresowane poste restante:			c) Żądanie zmiany adresu innych przesyłek pocztowych, przesłane drogą telegraficzną — należność za telegram oraz	90	120
a) przesyłki listowe i przekazy	10	—	d) Żądanie zmiany adresu oraz zwrotu przesyłek, dotyczące kilku przesyłek nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego adresata, przesłane drogą telegraficzną —należność za jeden telegram, niezależnie od należności		
b) paczki i listy wartościowe	50	—			
8) Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:					
a) przesyłki poleconej	10	10			
b) listu wartościowego,					

	Obrót we- wnętrzny	Obrót za- graniczny łącznie z W. M. Gdańskiem
groszy		
pod a) od każdej prze- syłki.		
14) Reklamacja przesyłki pocztowej	50	100
15) Poświadczenie na zagu- biony dowód nadania . Ponadto, jeżeli z wyszu- kaniem przesyłki w do- kumentach połączone są czynności wzmożone, po- biera się za każdą godzi- nę zużytego na ten cel czasu, lub za przejrzenie każdych 2000 pozycji księgi nadawczej — 1 złoty, najwyżej razem 10 złotych.	50	50
16) a) Żądanie zmiany pobra- nia lub zlecenia, przesła- ne drogą pocztową . . .	90	—
b) Żądanie zmiany pobrania lub zlecenia, przesłane drogą telegraficzną— na- leżność za telegram oraz	90	—
c) Żądanie zmiany pobrania lub zlecenia, dotyczące kilku przesyłek nada- nych równocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego adresata, przesłane drogą telegra- ficzną — należność za jeden telegram, niezale- nie od należności pod a) od każdej przesyłki.		

c) przy odbiorze:

17) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowa-
dono:

a) przekazów pocztowych i telegraficz-
nych oraz przekazów P. K. O. z pic-
niędzmi:

	do	10 zł	5 gr
ponad	10	25	10
"	25	50	20
"	50	100	30
"	100	250	40
"	250	500	60

ponad	500 do	750 zł	80 gr
"	750	1000	100
"	1000	1500	150
"	1500	2000	200

b) przekazów P. K. O. stanowiących upo-
sażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów,
pensje sieroce, pensje rencistów, pro-
wizjonisów, weteranów, z wyjątkiem
weteranów z 1863 r., dary z łaski —
wypłacanych z funduszków Skarbu Państwa;
do 50 zł nie pobiera się żadnej na-
leżności, ponad 50 zł, bez względu na
wysokość przekazanej kwoty . . . . . 10 gr

c) listów wartościowych:

do 100 zł podanej wartości	10	gr
ponad 100 do 1000 zł podanej wartości	20	gr
ponad 1000 do 5000 zł podanej wartości	50	gr
ponad 5000 zł. bez względu na wysokość podanej wartości	100	gr

ad a) i c) Za doręczenie pensyj emerytal-
nych weteranów z r. 1863, przesyłanych prze-
kazami pocztowymi, przekazami P. K. O. lub
listami wartościowymi nie pobiera się żadnej
należności.

ad c) Za doręczenie zagranicznych listów
wartościowych nie pobiera się należności za
doręczenie.

d) paczek:

w Warszawie:

do 5 kg.	50	gr
" 10 "	60	"
" 15 "	100	"
" 20 "	120	"

w urzędach pocztowych I i II klasy:

do 5 kg.	40	gr
" 10 "	50	"
" 15 "	80	"
" 20 "	100	"

w innych urzędach:

do 5 kg.	30	gr
" 10 "	40	"
" 15 "	70	"
" 20 "	90	"

ad d) Za doręczenie zagranicznych paczek
pobiera się należność w wysokości należności
za doręczenie paczek odpowiedniej wagi
w obrocie wewnętrznym, lecz nie więcej jak
90 groszy od paczki.

18) Za doręczenie przez listonosza wię-
skiego paczki:

za każde 5 kg. wagi . . . . . 30 gr

Za doręczenie przekazów z pieniędzmi i li-
stów wartościowych, jak pod 17 a), b) i c).

19) Za skrytki i przegródki miesięcznie:

- a) dla przesyłek listowych i gazet 100 gr
 b) dla listów wartościowych i przekazów oraz przesyłek pod a):
 w Warszawie . . . . . 1000 „
 w innych miejscowościach . . . 500 „
 c) dla paczek w Warszawie . . . 5000 „
 w innych miejscowościach . . . 2500 „

Opłatę pod a) pobiera się w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki i przegródki pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania osobnej płatnej skrytki lub przegródki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

20) Składowe za każdy dzień zwłoki:

- a) za każdą paczkę . . . . . 35 gr
 najwyżej . . . . . 1000 „
 b) za każdy list wartościowy . . . 20 „
 najwyżej . . . . . 200 „

Od opłaty składowego są wolne:

- a) dzień doręczenia (wydania) dokumentu oddawczego na paczkę lub też list wartościowy, nadto:
 b) w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego bezpośrednio następujące dalsze 3 dni, a przy paczkach i listach wartościowych dla wojskowych (od strzelca do chorążego włącznie) dalszych 7 dni,
 c) przy paczkach i listach wartościowych, adresowanych „poste restante” dalsze 4 dni,
 d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni,
 e) dzień doręczenia (wydania), dostania, albo zwrotu paczki lub listu wartościowego.

21) Za przepakowanie paczek pobiera się należność w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

22) Za zwykłe przesyłki listowe „poste restante”, jeżeli nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu . . . . . 10 gr

23) Za pisma sądowe, nadane w województwie lwowskim, krakowskim, stanisławowskim, tarnopolskim i cieszyńskiej części województwa śląskiego, a doręczone w miejscu siedziby sądu . . . . . 25 „
 doręczone w innej miejscowości . . . 30 „

d) różne opłaty:

24) Zawiadomienie o niedoręczalności paczki lub dokumentu wierzycielskiego:

- w obrocie wewnętrznym . . . . . 60 gr
 w obrocie zagranicznym (tylko paczki) . . . . . 120 gr

25) Upoważnienie do wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę:

- w obrocie wewnętrznym . . . . . 50 gr
 w obrocie zagranicznym . . . . . 100 gr

26) Pełnomocnictwo pocztowe . . . . . 200 gr

27) Osobne zastrzeżenie odbierania listów na dworcach kolejowych (dziennie jeden list dworcowy) miesięcznie . . . . . 500 „

28) Osobne zastrzeżenie odbierania przesyłki gazetowej na dworcach kolejowych, za jedną przesyłkę gazetową dziennie, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy gazet, miesięcznie . . . . . 500 „

za wysłane bezpośrednio przez administrację gazet własne egzemplarze miesięcznie . . . . . 100 „

29) Za przewóz torb zamkniętych, miesięcznie . . . . . 500 „

30) Za pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych zwykłych, polecanych i wartościowych . . . . . 50 „

31) Za pośrednictwo przy cleniu paczek zagranicznych (z wyjątkiem paczek nadchodzących z urzędów pocztowych W. M. Gdańska) . . . . . 50 cent.

32) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu, miesięcznie . . . 1000 gr
 Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym, lub jeżeli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, dolicza się należność za pośrednictwo (p. 30 i 31).

33) Za czynności związane z zaprotestowaniem weksłu, pobiera się od nadawcy listu zleceniowego przy doręczeniu mu weksłu zaprotestowanego:

- a) opłatę za sporządzenie protestu, która wynosi:
 jeżeli kwota, ulegająca zaprotestowaniu nie przekracza 100 zł . . . . . 200 gr

powyżej 100 do 250 zł	250 gr	syłki polecane za zwrotnem poświad-	
" 250 " 300 "	310 "	czaniem odbioru dla adresatów w sie-	
" 300 " 400 "	460 "	dzibie sądu wysyłającego, za przesyłkę	
" 400 " 500 "	560 "	bez względu na wagę, za polecenie i za	
" 500 " 600 "	610 "	zwrotne poświadczenie odbioru	60 gr
" 600 " 1000 "	810 "	38) Opłata ryczałtowa za pisma	
" 1000 " 2000 "	1220 "	sądowe i prokuratorskie w sprawach	
b) podatek komunalny od każdego		karnych, doręczane przez pocztę adre-	
zaprotestowanego wekslu w wy-		satom w siedzibie sądów lub prokura-	
sokości $\frac{1}{2}\%$ zaprotestowanej		tur, nadających te pisma, jako listy	
sumy wekslowej.		zwykłe za zwrotnem poświadczeniem	
Wyjątek stanowią gminy (magistraty), po-		odbioru, za przesyłkę bez względu na	
łożone na obszarze województwa śląskiego, na		wagę i za zwrotne poświadczenie od-	
rzecz których nie należy ścigać powyższego		bioru	35 "
podatku komunalnego		39) Za inkasowanie kwoty zlece-	
34) Za poświadczenie doręczenia		nia lub za przedstawienie dokumentu	
listu za dowodem doręczenia i zwróce-		wierzytelnościowego do zapłaty w	
nia dowodu nadawcy, prócz opłaty za		obrocie wewnętrznym	60 "
list zwykły	25 gr	40) Za sporządzenie odpisu pro-	
35) Za opłaty gazetowe (obowią-		testu wekslowego, niezależnie od opła-	
zują również w polskim urzędzie pocz-		ty stemplowej	60 "
towym Gdańsk 1):		41) Za wydanie pocztowej karty	
a) za cofnięcie zamówienia czaso-		tożsamości	150 "
pisma, jeżeli zamówienie prze-		42) Za dodatkowe poświadczenie	
kazano już wydawcy	20 "	nadania przesyłki rejestrowanej	50 "
b) za przepisanie czasopisma na		43) Za żądane przez odbiorcę wy-	
nazwisko innego odbiorcy w		jaśnienia, dotyczące przesyłek z adre-	
miejsce pierwotnego prenume-		sem niedokładnym, niepełnym lub	
ratora	15 "	niewyraźnym:	
c) za dostanie czasopisma w razie		w drodze pocztowej:	
zmiany miejsca zamieszkania		w obrocie wewnętrznym	90 "
prenumeratora w obrębie tej		w obrocie zagranicznym	120 "
samej miejscowości, jeżeli nowa		w drodze telegraficznej — należ-	
dzielnica należy do okręgu do-		ność za telegram.	
ręczeń innego urzędu poczto-			
wego oraz za dostanie czasopi-			
sma w razie zmiany miejsca za-			
mieszkania prenumeratora do			
zamiejscowego okręgu doręc-			
zeń, lub do innego urzędu			
pocztowego	40 "		
36) Należność manipulacyjna za			
wymianę niezdatnych do użytku			
znaczków opłaty i kartek pocztowych			
nakładu urzędowego oraz przesyłek li-			
stowych z wytłoczonemi na nich zapo-			
mością maszyn znakami opłaty:			
a) od każdego nalepionego znacz-			
ka	2 "		
b) od każdej kartki pocztowej na-			
kładu urzędowego	2 "		
c) od każdej przesyłki listowej z			
wytłoczonym znakiem	1 "		
37) Opłata ryczałtowa za pisma			
sądowe w sprawach karnych, jako prze-			

Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej czę- ści województwa śląskiego.

1) Za doręczenie pośpieszne w			
obrocie wewnętrznym G. Śląska i w			
obrocie z innymi dzielnicami Polski			
uiszcza nadawca:			
a) za przesyłki listowe w miejsco-			
wym okręgu doręczeń	80 gr		
za przesyłki listowe w zamiej-			
scowym okręgu doręczeń urzę-			
du nadawczego (tylko w obro-			
cie wewnętrznym G. Śląska),			
rzeczywiste koszta posłańca,			
najmniej jednak	80 "		
w zamiejscowym okręgu doręc-			
zeń innego urzędu (tylko w			
obrocie wewnętrznym G. Ślą-			
ska)	150 "		
b) za paczki w miejscowym okrę-			
gu doręczeń niezależnie od na-			

leżności za doręczenie	80 gr	się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	200 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska), niezależnie od należności za doręczenie, rzeczywiste koszty posłańca, najmniej jednak	80 „	4) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem miesięcznie	300 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska)	150 „	5) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.: a) do 10 klm.	50 „
2) Za wystawienie karty składowej	50 „	b) ponad 10 klm. . . . . od 10 kg do 20 kg a) do 10 klm.	100 „
3) Miesięczna należność za sprawdzenie upoważnienia zgłaszającego		b) ponad 10 klm.	150 „
		6) Za jazdę pocztą od kilometra	50 „
		U w a g a: Opłaty pod 1), 3), 5) i 6) obowiązują także w województwach poznańskim i pomorskim.	

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

A. Obrót wewnętrzny.

Pozycja	P r z e d m i o t	Należności	O b j a ś n i e n i a
		groszy	
1	a) Za telegramy miejscowe (państwowe i prywatne) zwykle: opłata od wyrazu	5	Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego.
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	25	
	b) za telegramy zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykle: opłata od wyrazu	15	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	
2	Za telegramy prywatne pilne — D— opłata od wyrazu	45	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	
3	Za opłaconą odpowiedź = RPx = opłata w dowolnej wysokości.		Przy płatnej wskazówce = RP = oznacza się kwotę, wpłaconą na odpowiedź w złotych i groszach, np. RP. 1.55, RP. 2.00, RP. 3.50 i t. d. W granicach podanej kwoty może być nadana odpowiedź, jako telegram zwykły lub

Pozycja	Przedmiot	Należności	Objaśnienia
		groszy	
			<p>pilny. Jeżeli należność za odpowiedź przewyższa kwotę zgóry wpłaconą, nadawca odpowiedzi dopłaca różnicę.</p> <p>Kupon na odpowiedź może być wykorzystany w ciągu sześciu miesięcy, licząc od następnego dnia po jego wystawieniu.</p>
4	<p>Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu . . . . .</p> <p>Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata * * * * *</p>	<p>8</p> <p>25</p>	<p>Telegramy prasowe oznacza się przed adresem płątną wskazówką służbową „Presse”.</p> <p>W telegramach prasowych dopuszczona jest tylko płątna wskazówka służbowa = TMx =.</p>
5	<p>Za telegramy prasowe Polskiej Agencji telegraficznej: opłata od wyrazu . . . . .</p> <p>Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata * * * * *</p>	<p>3</p> <p>25</p>	<p>Inne warunki, jak pod 4.</p>
6	<p>Za telegramy listowe = LT = opłata od wyrazu . . . . .</p> <p>najmniej jednak za 20 wyrazów, t. j.</p> <p>Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata * * * * *</p>	<p>5</p> <p>100</p> <p>25</p>	<p>Płątną wskazówkę służbową =LT= umieszcza się przed adresem.</p> <p>Tekst telegramu listowego musi być zredagowany w języku jawnym.</p> <p>Telegramy listowe mogą być nadawane we wszystkich urzędach telegraficznych i o każdej porze.</p> <p>Ze szczególnych wskazówek służbowych dopuszczone są = RP = i = poste restante =.</p> <p>Pobranych opłat za telegramy listowe nie zwraca się.</p> <p>Telegramy listowe wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i doręcza się adresatowi pocztą.</p>
7	<p>Za sprawdzenie telegramu = TC = 50% opłaty telegramu zwykłego od tej samej ilości wyrazów.</p>		<p>Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu z urzędu.</p>

Pozycja	Przedmiot	Należności	Objaśnienia
		groszy	
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraficzne zwykłe = PC = . b) telegraficzne pilne = PCD = . c) pocztą = PCP = jak list zwykły do 20 gramów wagi	125 275 25	O doręczeniu telegramu ze znakiem = PCP = zawiadamia urząd nadawczy pismem służbowym.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony = PR =, jako też za odebranie telegramu na poczcie, jako list polecony = GPR =, pobiera się należność pocztową wyłącznie za samo polecenie listu	50	Za doręczenie telegramu pocztą, jako list zwykły, nie pobiera się żadnej należności.
10	Za złożenie telegramu do odebrania przez adresata na poczcie, jako list zwykły = GP = lub w telegrafii = TR = ...	bezpłatnie	Adresat, względnie jego upoważniony, winien się wylegitymować przy odbiorze telegramu.
11	Za telegramy o kilku adresach = TMx = oprócz normalnej opłaty za telegram, dopłata za każdy odpis 50 wyrazów, lub część tychże: a) za telegram zwykły . . . . . b) za telegram pilny	50 100	Opłatę za odpisy pobiera się tyle razy, ile jest adresów, mniej jeden. Płatne wskazówki służbowe umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem = D = i = TC =, które umieszczone przed pierwszym adresem obok wskazówki = TMx = odnoszą się do wszystkich adresów.
12	Za telegramy ze znakiem umówionym = XPT = i = XPP = opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem . . . . . b) za telegraficzne doniesienie = XPT = do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy . . . . . c) za pocztowe natomiast doniesienie = XPP = do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności, jak za zwykłą kartkę pocztową	800 125 15	O kwocie wypłaconej posłańcowi za telegram ze wskazówką = XPT =, względnie = XPP = zawiadamia się urząd nadawczy w pierwszym wypadku telegramem służbowym, w drugim wypadku kartką służbową. Nadwyżkę lub całą przedpłatę zwraca się w terminie sześciomiesięcznym od dnia wysłania zawiadomienia o kwocie, przypadającej do zwrotu. Za doręczenie telegramu ze wskazówką = XPP = lub = XPT = nie pobiera posłaniec od adresata żadnej opłaty. Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy = XPP = i = XPT = niedopuszczone, zaś telegramy ze wskazówką = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.

Pozycja	Przedmiot	Należności	Objaśnienia
		groszy	
13	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów, lub część tychże	50	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem, nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
14	Za odtelefonowanie nadeszłych telegramów nie pobiera się żadnej opłaty. Za doręczenie przez posłańca odtelefonowanego telegramu	50	Nadeszłe telegramy wydaje się telefonem: a) abonentom, którzy zgłosili pisemne żądanie, b) telegramy, w których adresie podano numer telefonu. Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone i przesyła się je przez pocztę, jako list zwykły bezpłatnie. Na żądanie adresata mogą być takie telegramy doręczane przez posłańca, według wskazanej obok taryfy.
15	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
16	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	50	
17	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego za każde 50 wyrazów lub część tychże . . . . . najmniej jednak za wydanie odpisu .	50 100	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym i potwierdza się „Za zgodność” (podpis i pieczęć urzędu).
18	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . . . . . b) we wszystkich innych urzędach, rocznie	5000 4000	Opłatę uiszcza się zgóry za cały rok kalendarzowy. Zgłaszający się w ciągu roku opłacają należność proporcjonalną w stosunku do ilości pozostałych kwartałów. Adresat może zgłosić i opłacić także więcej, aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
19	Za doręczenie telegramów do dwóch rozmaitych miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . . . . . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	5000 4000	Opłatę oblicza się, jak przy poz. 18.

Pozycja	P r z e d m i o t	Należności	O b j a ś n i e n i a
		groszy	
20	Za cofnięcie telegramu jeszcze nieodtelegrafowanego	30	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
21	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki, opłata dodatkowa od każdego telegramu	20	W razie cofnięcia takiego telegramu, należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
22	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. * * * * *	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu. Należność za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
23	Za udzielenie informacji co do nadanego lub doręzonego telegramu, względnie za okazanie telegramu . .	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Telegram okazuje się nadawcy po wylegitymowaniu się.
24	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym * * * * *	30	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
25	Blankiety nadawcze wydaje się bezpłatnie		
26	Za telegramy morskie. Taksa pobrzeżna radjostacji Gdynia — Radjo opłata od wyrazu .	54	Taksę za przesłanie radjotelegramu między urzędem nadawczym a stacją pobrzeżną Gdynia — Radjo oblicza się według taryfy telegraficznej.
27	Za telegramy morskie. Taksa pokładowa statku „Kościuszko” „ „Niemen” „ „Polonia” „ „Pułaski” „ „Wisła” opłata od wyrazu * * * * * statku „Gdańsk” „ „Gdynia” opłata od wyrazu * * * * *	72 36	

B. Obrót z zagranicą.

Opłaty od wyrazu telegramu lub radiotelegramu do zagranicy, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych i odnośnego międzynarodowego regulaminu telegraficznego, zawarte są w „Załączniczej taryfie telegraficznej” i wyrażone we frankach i centymach złotych.

III. TARYFA TELEFONICZNA.**Cz ę ść I.****Stawki taryfowe.**

A. Opłaty jednorazowe wstępne, instalacyjne i za przeniesienie aparatów.

§ 1. Za oddanie do użytku na czas trwania abonamentu linii telefonicznej, łączącej stację abonamentową główną z centralą:

- a) za odcinek w obrębie strefy pierwszej ryczałtowo, niezależnie od jego długości, na sieciach zaliczonych do:
grupy I	zł 150
„ II	„ 150
„ III	„ 200
„ IV	„ 200
„ V	„ 250

- b) za odcinek poza obrębem strefy pierwszej za każde rozpoczęte 100 mtr. linii po . . . zł 25
naddto zwrot wartości nowcużytych słupów przy budowie tego odcinka i zwrot kosztów ich transportu.

U w a g a: Opłaty wskazane pod b), mogą być podwyższone do wysokości rzeczywistych kosztów budowy w tych wypadkach, gdy w związku z warunkami terenowymi (przejścia przez rzeki, błota, przełęczce, tory kolejowe, linje prądu silnego i t. p.), wykonanie połączenia wymaga specjalnych urządzeń.

§ 2. Za zainstalowanie i oddanie do użytku aparatów, stanowiących wyposażenie stacji abonamentowej, mianowicie:

a) aparatu telefonicznego głównego końcowego	zł 20
b) aparatu telefonicznego głównego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie lub oddzielnym	„ 30
c) 1. centralki domowej ręcznej do 5 numerów	„ 300
2. centralki domowej ręcznej do 10 numerów	„ 500
3. centralki domowej ręcznej do 15 numerów	„ 675

4. centralki domowej ręcznej do 20 numerów	zł 825
d) dodatkowej słuchawki	„ 5
e) dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego, zainstalowanych w tym samym pokoju, co aparat telefoniczny	„ 20
w innym pokoju, lecz w tym samym lokalu	„ 30
f) aparatu telefonicznego dodatkowego:	
1) w tym samym pokoju, co aparat główny	„ 20
2) w innym pokoju, lecz w tym samym lokalu	„ 30
3) w innym lokalu, lecz w tym samym budynku	„ 40
4) w innym budynku na tej samej posesji	„ 40
naddto za każde rozpoczęte 100 mtr. linii zewnętrznej po	„ 25
5) w innym budynku na innej posesji ryczałtowo	„ 40
naddto za linję zewnętrzną w obrębie strefy pierwszej, ryczałt według § 1 p. a.	

U w a g a: Za zainstalowanie centralki domowej ponad 20 numerów, tudzież za wszelkie inne urządzenia, pobiera się opłaty według rzeczywistych kosztów budowy.

§ 3. Za wymianę zainstalowanych aparatów:

a) aparatu telefonicznego ściennego na aparat biurkowy lub odwrotnie	zł 15
b) aparatu zwykłego C B na aparat z induktorem	„ 25
c) aparatu zwykłego C B na aparat C B z induktorem i przełącznikiem	„ 50

§ 4. Za przeniesienie aparatu telefonicznego głównego lub dodatkowego na inne miejsce:

a) w tym samym pokoju	zł 20
b) do innego pokoju w tym samym lokalu	„ 30
c) do innego lokalu w tym samym budynku	„ 40
d) do innego budynku na tej samej lub innej posesji	„ 40
naddto za każde rozpoczęte	

100 mtr. linii zewnętrznej dla aparatu głównego poza strefą pierwszą, po . . . . . zł 25
dla aparatu zaś dodatkowego za każde rozpoczęte 100 mtr. linii zewnętrznej, niezależnie od strefy, po . . . . . " 25
oraz, tak w jednym, jak i w drugim wypadku — zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu.

§ 5. Za przeniesienie centrali domowej lub za przeróbkę urządzeń telefonicznych, opłata według rzeczywistych kosztów za materiał i robociznę poniesionych przez Zarząd Poczty i Telegrafów.

§ 6. Za przeniesienie dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego na inne miejsce.

a) w tym samym pokoju . . . . . zł 20
b) do innego pokoju w tym samym lokalu . . . . . " 30

§ 7. Za czasowe zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tym samym miejscu zł 20
Za przełączenie linii abonentowej na inny numer lub za przepisanie abonamentu, dokonane na życzenie abonenta . . . . . zł 10

U w a g a: Gdy roboty, wskazane w §§ 3 do 7, mają być wykonane w miejscowości, odległej ponad 5 klm. od centrali, do której jest załączona stacja abonentowa, zainteresowany abonent obowiązany jest dostarczyć środki lokomocji lub pokryć kosztą przejazdu personelu technicznego w jedną i drugą stronę.

B. Opłaty abonamentowe uiszczane przez posiadaczy stacji telefonicznych:

§ 8 Opłaty abonamentowe normalne.

Nr Nr pozycji	Wyszczególnienie aparatów stanowiących stację abonentową lub jej uzupełnienie	Opłaty miesięczne w złotych na sieciach zaliczonych do grupy:					
		I	II	III	IV	V	
1	Aparat główny	I kategoria	6	10	14	20	24
2		II kategoria	10	15	21	30	36
3		III kategoria	14	20	28	40	48
4	Aparat towarzyski	w dwójkę	5	8	10.50	15	18
5		w trójkę	4	6	9	12.50	15
6		w czwórce	3	5	7	10	12
7	Za każdą linię łączącą centralkę domową z centralą miejską, niezależnie od tego, czy centralkę domową konserwuje Zarząd P. i T. czy też abonent		10	15	21	30	36
8	Aparat dodatkowy, załączony do centrali domowej i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i centralka: a) konserwowany przez Zarząd P. i T.		3	5	7	10	12
	b) konserwowany przez abonenta		2	2.50	3.50	5	6
9	Aparat dodatkowy załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i aparat główny w strefie I lub na innej posesji lecz poza strefą I		3	5	7	10	12
10	Aparat dodatkowy, załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany poza obrębem posesji w strefie pierwszej		6	10	14	20	24

Nr. Nr. pozycji	Wyszczególnienie aparatów stanowiących stację abonamentową lub jej uzupełnienie	Opłaty miesięczne w złotych na sieciach zaliczonych do grupy:				
		I	II	III	IV	V
11	Aparat dodatkowy, załączony do głównego szeregowo i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i główny bez względu na strefę:					
	a) konserwowany przez Zarząd P. i T.	4	6	9	13.50	15
	b) konserwowany przez abonenta . . .	2	3	4.50	6.75	7.50
12	Dodatkowy dzwonek lub tarcza spadkowa	1	1	1	1	1
13	Dodatkowa słuchawka	1	1	1	1	1
14	Dodatkowe gniazdko wtyczkowe . . .	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50

§ 9. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linii telefonicznej, łączącej stację abonamentową główną z centralą miejską lub stacją abonamentową główną ze stacją dodatkową, za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości linii poza obrębem strefy pierwszej po . . . . zł 0.25

§ 10. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linii telefonicznej, łączącej stację abonamentową główną ze stacją abonamentową dodatkową, za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości linii w obrębie jednej posesji, niezależnie od strefy po . . . . zł 0.25

§ 11. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, i dopłat, podanych w § 9, za przyłączenie stacji abonamentowej nie do najbliższej centrali, a do centrali, wskazanej przez abonenta, za każdy kilometr długości linii między stacją abonamentową, a centralą, wskazaną przez abonenta:

- a) od stacyj abonamentowych, zaliczonych do I kategorii po . . . . zł 1.—
- b) od stacyj abonamentowych, zaliczonych do II i III kategorii po . . . „ 3.—

C. Opłaty jednorazowe za poszczególne rozmowy.

§ 12. Za rozmowy przeprowadzone z rozmównic publicznych ze stacjami abonamentowymi, załączonymi do tejże centrali, co i rozmównica, za każdą t. zw. rozmowę miejscową, trwającą do 6 minut . . . . . zł 0.15

§ 13. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych na terenie Katowickiej Sieci Okręgowej, ze stacjami abonamentowymi, załączonymi do central, wchodzących w skład tejże Katowickiej Sieci Okręgowej, za każdą rozmowę, trwającą do 6 minut . . . zł 0,15

§ 14. Za rozmowy, przeprowadzane z rozmównic publicznych w Warszawie i w miejscowościach, wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej, ze stacjami abonamentowymi, załączonymi do centrali miejskiej w Warszawie i do central podmiejskich (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa):

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł 0,50

„ „ „ „ pilną „ 1,50

§ 15. Za rozmowy, przeprowadzane z dowolnej stacji abonamentowej lub rozmównicy z osobami przywołanymi do rozmównicy lub ze stacjami abonamentowymi, załączonymi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca stacja abonamentowa lub rozmównica, pobiera się opłaty według stawek, ustalonych w § 17 za rozmowy międzymiastowe.

§ 16. Za rozmowy przeprowadzane ze stacyj abonamentowych warszawskiej sieci miejskiej lub sieci, wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej, ze stacjami abonamentowymi, załączonymi do central tychże sieci (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa):

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł 0.30

„ „ „ „ pilną „ 0.90

U w a g a: Rozmowy, wskazane w § 14 nie mogą być przeprowadzane z automatów telefonicznych.

U w a g a: W godzinach słabego ruchu, t. j. od 21 do 8, mogą być zgłaszane rozmowy pilne za potrójną opłatą należności, wykazanych w rubr. 3.

Za wywołanie określonej osoby lub wyszukanie numeru telefonu abonenta przy rozmowach ulgowych w godzinach słabego ruchu (od 21 do 8), należy pobierać opłaty, jakie pokazano w kolumnie 6, względnie 7, t. j. przy rozmowach zwykłych ulgowych—opłaty, jak w kolumnie 6, zaś przy rozmowach pilnych ulgowych — opłaty, jak w kolumnie 7.

D. Opłaty za specjalne świadczenia.

§ 18. Za stałe połączenie na czas przerwy w urzędowaniu centrali dwóch załączonych do niej stacji abonentowych:

- a) jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . . zł 0.40
- b) codziennie w ciągu miesiąca podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . . „ 6.—
- c) codziennie w ciągu miesiąca podczas obydwu przerw . . . . . „ 12.—

Za stałe połączenie na czas przerwy w urzędowaniu centrali załączonej do niej stacji abonentowej:

- a) z drugą stacją abonentową załączoną do innej centrali również z ograniczonymi godzinami urzędowania, o ile obie centrale posiadają bezpośrednie połączenie, jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej — podwójna opłata za zwykłą rozmowę międzymiastową w danej relacji i prócz tego . . . . . zł 0.40
- b) z centralą pełniącą służbę C, N/2 lub N, jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . . „ 0.40
a oprócz tego opłata za każdą rozmowę międzymiastową faktycznie w tym czasie przeprowadzoną.

§ 19. Za codzienne podawanie abonentowi o pewnej porze dokładnego czasu, miesięcznie . . . . . „ 3.—

§ 20. Za podanie w spisie abonentów bardziej szczegółowych danych o stacji abonentowej, niż to przewiduje § 73 taryfy, za każde dodatkowe 40 liter lub ich część . . . . . „ 5.—

Za kilkakrotne umieszczenie w spisie abonentów danych o jednej i tej

samej stacji abonentowej pod różnymi literami (nie licząc jednego bezpłatnego) za każde 40 liter po . . . . . zł 5.—

§ 21. Za konserwację przewodów prywatnych zawieszonych na trasie Zarządu Poczty i Telegrafów — za każde rozpoczęte 100 mtr. przewodu pojedynczego rocznie . . . . . „ 3.—

Za wynajęcie osobie prywatnej obwodu rozmównego na sieciach lokalnych — za każde 100 mtr lub ich część rocznie . . . . . „ 10.—

Za wynajęcie osobie prywatnej obwodu rozmównego na sieciach międzymiastowych — za każde 100 mtr. lub ich część rocznie . . . . . „ 15.—

Cz ę ść II.

Uzupełnienie taryfy telefonicznej.

§ 22. Opłaty jednorazowe wstępne i instalacyjne, wskazane w §§ 1 i 2, uiszczają wszyscy ubiegający się o przyłączenie ich do sieci telefonicznej, jak również ci abonenci, którzy reflektują na nowe połączenia.

Od opłat, wskazanych w § 1 punkt a) nikt nie może być zwolniony i nie udziela się żadnych zniżek; od opłat, wskazanych w § 1 punkt b) (za odcinek poza strefą pierwszą), mogą być udzielane zniżki, gdy Zarząd Poczty i Telegrafów posiada w odpowiednim kierunku niewykorzystane linje zapasowe, nie wymagające gruntowniejszego remontu. W tych wypadkach Dyrekcjom Poczty i Telegrafów przysługuje prawo, we własnym zakresie działania pobierać zniżone opłaty w wysokości:

- 50% opłaty normalnej za pierwszy kilometr;
- 40% opłaty normalnej za drugi kilometr;
- 30% opłaty normalnej za trzeci kilometr;
- 20% opłaty normalnej za czwarty i dalsze klm.

Osoby i instytucje, które uiszczają należności telefoniczne z sum skarbowych, płacą za linje zapasowe poza strefą pierwszą należności, obliczone według rzeczywistych kosztów doprowadzenia tych linii do stanu używalności.

W wypadkach, gdy w lokalu osoby zgłaszającej prośbę o przyłączenie do sieci telefonicznej już się znajdują urządzenia telefoniczne połączone z centralą miejską, do których to urządzeń i połączeń poprzedni abonent zrzekł się swych praw, udziela się zniżki 50% od opłat według § 1 p. a.

Opłaty przewidziane w § 2 p. c) za instalowanie i oddanie do użytku centralek do-

mowych pobiera się jako ryczałt za same centraliki.

Niezależnie od tych opłat za zainstalowanie aparatów dodatkowych, włączonych do centrali domowej, pobiera się ryczałt od każdego aparatu w wysokości podanej w § 2 p. f.

Za zainstalowanie i oddanie do użytku centralek domowych (§ 2 p. c) w wypadkach, gdy abonent zwiększa ilość dodatkowych aparatów i zachodzi potrzeba zamiany centraliki np. pięcionumerowej na dziesięcionumerową, abonent opłaca różnicę między taryfową należnością nowoinstalowanej centraliki, a opłatą taryfową przypadającą za poprzednią instalację. Natomiast jeżeli z powodu redukcji aparatów dodatkowych zachodzi potrzeba zamiany np. dziesięcionumerowej centraliki na pięcionumerową — abonent opłaca rzeczywiste koszty robót za zamianę centralek.

§ 23. Nie opłacają powtórnie opłat wstępnych, a tylko ewentualnie opłaty za zainstalowanie zdjętego aparatu (patrz § 7), za przeniesienie aparatu do innego lokalu (patrz §§ 2—6) lub za zmianę numeru stacji abonentowej (patrz § 7):

- a) osoby, które wymówiły lub którym wymówiono abonament, o ile wznowienie abonamentu nastąpi przed upływem 2 miesięcy od dnia, w którym aparat został usunięty z powodu nieuiszczenia opłat abonamentowych lub wygaśnięcia abonamentu i o ile osoba wznawiająca abonament opłaci abonament za czas przerwy i należność za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samym miejscu (patrz § 7) lub w innym (patrz §§ 4 — 6);
- b) abonenci sezonowi, którzy korzystają z połączenia telefonicznego, względnie opłacają zań abonament normalny przynajmniej w ciągu trzech miesięcy w roku oraz za konserwację linii za cały rok (patrz § 49);
- c) prawni spadkobiercy zmarłego abonenta, gdy obejmują po nim stację telefoniczną w terminie 2 miesięcy od dnia, do którego opłacony był abonament i gdy od tegoż dnia opłacają zaległy abonament;
- d) jedno z małżeństwa, gdy drugie przekazuje mu swe prawa do abonowanego na swoje nazwisko telefonu;
- e) właściciel lub jeden z współwłaścicieli przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego

lub posiadłości ziemskiej, gdy firma zgłosi życzenie przepisania stacji abonentowej, zapisanej na nazwisko przedsiębiorstwa lub posiadłości, na imię właściciela lub odwrotnie właściciel na imię przedsiębiorstwa;

- f) funkcjonariusz instytucji państwowej, społecznej lub prywatnej, lub przedsiębiorstwa, korzystający ze stacji abonentowej, zainstalowanej i abonowanej dla niego przez instytucję lub przedsiębiorstwo, gdy zgłasza życzenie przepisania użytkowanej stacji na własne nazwisko, właściwy zaś abonent — płatnik z praw swych rezygnuje;
- g) nowonabywca lub dzierżawca przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, tudzież nowonabywca lub dzierżawca obiektów nieruchomości np. dom mieszkalny, składy i t. p., gdy zgłasza życzenie przepisania na swoje nazwisko stacji abonentowej czynnej w danym przedsiębiorstwie lub posiadłości ziemskiej, poprzedni zaś właściciel z praw abonenta rezygnuje.

We wszystkich wyszczególnionych w punktach d, e, f, g wypadkach przekazania praw do abonamentu państwowej sieci telefonicznej, względnie zmiany nazwiska lub firmy, pod którą w spisie abonentów dana stacja abonentowa figuruje, może nastąpić tylko na podstawie pisemnych deklaracji, wnoszonych do miejscowego urzędu poczt i telegrafów przez obie zainteresowane strony. W wypadku pod c, deklaracja jest jednostronna, lecz składający deklarację musi udowodnić swe prawa spadkowe.

Strona przejmująca urządzenie abonentowe pierwotnego właściciela przejmuje i jego zobowiązania wobec Zarządu Poczt i Telegrafów, co musi być zaznaczone w deklaracji względnie stwierdzone podpisaniem odpowiednich załączników, oraz uiszcza ustaloną taryfą telefoniczną należność kancelaryjną za przepisanie abonamentu, zmianę numeru lub adresu (patrz § 7).

§ 24. Opłaty wstępne i instalacyjne uiszcza ubiegający się o stację abonentową zasadniczo z góry przed rozpoczęciem roboty. Może on jednak za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów uiszczyć je w ratach, wnosząc przed rozpoczęciem robót: 50 złotych na rachunek należności za pierwszą strefę i 25% pozostałych kosztów, resztę zaś po oddaniu telefonu do użytku w 10 najwyżej następujących po sobie

ratach miesięcznych równocześnie z opłatą abonamentową.

Rozłożenie na raty opłat wstępnych i instalacyjnych dopuszczalne jest bez względu na okres budżetowy.

Deklaracje abonentów o rozłożenie na raty należności wstępnych i instalacyjnych, t. j. za przyłączenie do państwowej sieci telefonicznej z zobowiązaniem regularnego wpłacania tych rat podlegają opłacie stemplowej.

Zgóry pobrane opłaty wstępne przed oddaniem do użytku urządzenia abonamentowego podlegają w całości zwrotowi tylko w tym wypadku, gdy urządzenie to z winy Zarządu Poczty i Telegrafów nie zostało uskutecznione przed upływem 3 miesięcy od dnia wpłacenia należności i osoba ubiegająca się o połączenie abonentowe rezygnuje z urządzenia i żąda zwrotu opłat.

Jeżeli natomiast ubiegający się o urządzenie telefoniczne cofnął przed powyższym terminem swe zgłoszenie lub sam jest winien, iż urządzenie nie mogło być na czas uskutecznione, Zarząd Poczty i Telegrafów poniósł już pewne wydatki, wydatki te winien zwrócić ubiegający się o telefon. Przy obliczaniu poniesionych wydatków wartość nieużytych materiałów przyjmuje się na koszt Zarządu Poczty i Telegrafów.

§ 25. Przez uiszczenie opłat wstępnych i instalacyjnych abonent nabywa prawa do korzystania z oddanej mu do dyspozycji stacji abonentowej przez cały czas trwania abonamentu, nie nabywa jednak praw własności do tej stacji ani do linii, ani też do żadnych urządzeń telefonicznych. Zarówno urządzenia linijowe, jak i aparaty, pozostają własnością Zarządu Poczty i Telegrafów i tylko Zarząd ten może nimi dysponować.

Powyższe nie dotyczy aparatów, zakupionych przez abonenta. Aparaty te pozostają jego własnością.

§ 26. Od chwili oddania abonentowi telefonu do użytku abonent odpowiedzialny jest materialnie za uszkodzenie lub zniszczenie znajdujących się u niego aparatów oraz innych części urządzenia, o ile uszkodzenie nie jest wynikiem normalnego zużycia się. W danym razie abonent obowiązany jest zwrócić koszt naprawy uszkodzonego urządzenia.

§ 27. Wszelkie zmiany w urządzeniach telefonicznych uskutecznić mogą jedynie organy Zarządu Poczty i Telegrafów.

Abonentowi nie wolno dokonywać na

własną rękę żadnych zmian w urządzeniu telefonicznym. W razie dokonania samowolnych zmian abonent obowiązany jest uiszczyć Zarządowi Poczty i Telegrafów koszty wynikłe z powodu ewentualnej przeróbki urządzenia oraz należną ewentualnie różnicę opłat abonamentowych od kwartału wstecz.

W wypadkach samowolnego dokonania zmian w urządzeniu, abonent na zarządzenie właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów może być pozbawiony połączenia telefonicznego.

§ 28. Zarząd Poczty i Telegrafów sam dostarcza materiały i aparaty potrzebne do wykonania linii i stacji abonentowych telefonicznych oraz sam wykonuje odnośne roboty.

Ubiegającemu się o telefon pozostawia się możliwość za zgodą właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów samemu dostarczyć słupy potrzebne do budowy linii, przebiegającej poza pierwszą strefą. Słupy te winny odpowiadać przyjętym przez Zarząd Poczty i Telegrafów warunkom technicznym. Winny one być impregnowane, o ile na danej sieci stosowane są takie słupy.

Na żądanie właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów ubiegający się o przyłączenie do centrali, o ile zażąda urządzeń specjalnych, jako to: centralek automatycznych, aparatów telefonicznych, szeregowych, podsłuchowych i t. p., których Zarząd P. i T. wogóle nie stosuje, winien je sam zakupić.

Dostarczenie wskazanych powyżej aparatów nie wpływa na obniżenie wysokości opłat wstępnych i abonamentowych.

§ 29. Każda stacja telefoniczna abonentowa zasadniczo winna posiadać oddzielną linię telefoniczną, łączącą ją z miejscową centralą.

Stacja abonentowa, posiadająca samodzielne połączenie z centralą, nosi nazwę stacji głównej, odnośne zaś połączenie — nazwę połączenia głównego.

Wyjątkowo, gdy system urządzeń centrali miejskiej nie stoi temu na przeszkodzie, za pomocą jednej linii telefonicznej można połączyć z centralą kilka stacji abonamentowych. Połączenie takie nosi nazwę połączenia towarzyskiego i polega na tem, że wszystkie stowarzyszone stacje abonentowe załączone są do wspólnego przewodu równoległe. Przy wywoływaniu poszczególnych stacji konieczne jest stosowanie odmiennych sygnałów.

§ 30. Połączenia towarzyskie mogą być urządzane przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) stacje telefoniczne towarzyskie mogą znajdować się jedynie w drugiej strefie, w odległości ponad 3 klm. od granicy strefy pierwszej danej sieci miejscowej,
- 2) ilość stacji telefonicznych, stanowiących połączenie towarzyskie nie może być większa niż 4,
- 3) stacje telefoniczne połączenia towarzyskiego muszą być zgrupowane w jednej magistrali,
- 4) udziałowcy połączenia towarzyskiego winni sami dobrać i zgłosić grupę towarzyską. Za całą grupę jednak odpowiada wobec Zarządu Poczty i Telegrafów jeden upoważniony udziałowiec,
- 5) dołączenie nowego telefonu towarzyskiego do już istniejącej grupy może nastąpić tylko za zgodą wszystkich uczestników tego połączenia.

U w a g a: Istniejące już połączenia towarzyskie, które nie odpowiadają podanym powyżej warunkom, mogą być utrzymane nadal aż do chwili rekonstrukcji centrali miejskiej lub zgłoszenia przez udziałowców zmian personalnych lub ilościowych w stowarzyszonej grupie.

W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą oblicza się w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami do poszczególnych udziałowców według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- b) za części linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

Opłaty te winien uiszczać w myśl punktu 4-go upoważniony udziałowiec.

§ 31. Do każdej stacji abonamentowej głównej może być przyłączony jeden lub kilka aparatów telefonicznych dodatkowych.

Gdy chodzi o przyłączenie jednego aparatu dodatkowego, aparat główny uzupełnia się przełącznikiem z dzwonkiem i tarczą spadkową. Gdy chodzi o przyłączenie kilku aparatów dodatkowych, stosuje się aparaty szeregowo lub centralikę domową.

Aparaty dodatkowe zasadniczo mogą być instalowane w takich tylko lokalach, które mo-

gą być połączone z lokalem stacji abonentowej głównej linią telefoniczną, niewychodzącą poza obręb jednej posesji.

Za zainstalowanie takiego dodatkowego aparatu pobiera się opłatę według § 2 punktu f. 4.

Określenie „jedna posesja” oznacza kompleks budynków w jednym zamkniętym obwodzie, należący do jednego i tego samego właściciela.

W wypadkach wyjątkowych Dyrekcja P. i T. może zezwolić na to, by stacja dodatkowa i stacja główna, znajdujące się w różnych posesjach, z których obie położone są w obrębie strefy pierwszej, otrzymały połączenie bezpośrednie.

Za takie połączenie bezpośrednie należy uważać połączenie aparatu głównego z aparatem dodatkowym tego samego abonenta.

Łączenie aparatów dodatkowych z centralą nie jest dozwolone.

Łączenie dwóch punktów w obrębie tej samej sieci miejscowej bez pośrednictwa centrali, jest dozwolone pod warunkiem wyposażenia tych punktów na koszt własny przez osoby zainteresowane w aparaty miejscowej baterji z induktorami. Gdy w punktach, które mają być połączone bezpośrednio, zainstalowane są już stacje abonentowe, wyposażone w aparaty miejscowej baterji z induktorami, aparaty te mogą być wykorzystane i dla połączenia bezpośredniego, po uzupełnieniu ich dzwonkiem z przełącznikiem na dwa kierunki. Jak w jednym tak i w drugim wypadku za oddanie do użytku linii telefonicznej bezpośredniej — pobiera się od każdej zainteresowanej strony: opłatę wstępną, obliczoną według § 1 punkt a) i b) w pełnym wymiarze oraz opłatę abonamentową według § 8, pozycja 8, punkt a).

Abonenci stacji głównej i dodatkowej z których obie znajdują się w obrębie strefy pierwszej lecz na innych posesjach, uiszczają opłaty — za urządzenie stacji dodatkowej według § 2 punkt f. 5, oraz opłaty abonamentowe za stację główną, według § 8 punkt 1 — 3, a za stację dodatkową według § 8 p. 10.

Gdy zarówno stacja abonentowa główna jak i dodatkowa, zainstalowane są w różnych posesjach, położonych poza obrębem strefy pierwszej przy jednej i tej samej magistrali lub jej odgałęzieniu, wówczas za urządzenie stacji dodatkowej, abonent uiszcza opłaty według § 1 p. b, oraz abonament za stację główną według § 8, punkt 1 — 3, a za dodatkową według § 8, punkt 9.

W nadzwyczajnych wypadkach Dyrekcja może zezwolić, by do aparatu głównego, znajdującego się w obrębie strefy pierwszej, dołączony był aparat dodatkowy poza obrębem strefy pierwszej lub odwrotnie — do aparatu głównego poza obrębem strefy pierwszej dołączony był aparat dodatkowy w obrębie strefy pierwszej.

W takich wypadkach abonent uiszcza za urządzenie aparatu dodatkowego opłatę według § 1, punkt a i b, oraz opłaty abonamentowe — za aparat główny według § 8, punkt 1 — 3, a za aparat dodatkowy według § 8, punkt 9.

Za istniejące już z dawnych czasów bezpośrednie połączenia dwóch stacji głównych ze sobą, należy pobierać należność według § 9 za konserwację przewodu łączącego bez względu na strefę.

Należność tę winni uiszczać abonenci po połowie.

Za istniejące już z dawnych czasów dzwonki dodatkowe w innych budynkach, należy pobierać dopłatę za konserwację linii łączącej aparat z dodatkowym dzwonkiem według § 10.

§ 32. Linje telefoniczne, łączące centralki domowe z centralą miejscową, buduje i konserwuje Zarząd P. i T. na zasadach przewidzianych dla połączeń głównych (§§ 1 i 8, poz. 7).

Ilość połączeń centralki domowej z centralą miejscową uzależniona jest od ilości aparatów dodatkowych: przynajmniej jedno połączenie główne musi wypadać na każde 7 aparatów dodatkowych.

Centralki domowe, z wyjątkiem centralek automatycznych i urządzeń szeregowych, jak również załączone do nich aparaty dodatkowe, instaluje i utrzymuje zasadniczo Zarząd P. i T., w pewnych jednak wypadkach może odmówić wykonania takiej instalacji, pozostawiając abonentowi możliwość wykonania takowej własnymi środkami.

Konserwacja wykonanych przez abonenta centralek należy do abonenta. O zmianach w urządzeniu centralek konserwowanych przez abonenta, w szczególności zaś o zwiększeniu lub zmniejszeniu liczby dodatkowych aparatów, abonent obowiązany jest niezwłocznie powiadamiać Zarząd sieci telefonicznej.

Obsługa centralek domowych we wszystkich wypadkach należy do abonenta.

§ 33. Przyłączenie do centrali miejscowej egzystujących lub nowopowstających centralek domowych, zainstalowanych za zgodą właści-

wej Dyrekcji P. i T. przez samego abonenta, może mieć miejsce przy zachowaniu następujących warunków:

- a) system urządzeń centralki domowej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali Zarządu Poczty i Telegrafów,
- b) wszystkie aparaty obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości,
- c) ilość dodatkowych aparatów telefonicznych centralki domowej nie może być mniejszą niż 6.

Centralki domowe począwszy od 6 aparatów dodatkowych wzwyż, może zainstalować za zgodą właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów sam abonent, natomiast centralki domowe na mniej niż 6 aparatów dodatkowych instaluje wyłącznie Zarząd Poczty i Telegrafów.

Za przyłączenie prywatnych urządzeń telefonicznych już istniejących, załączonych szeregowo, a obejmujących 6, 7, względnie więcej aparatów, o ile odpowiadają warunkom podanym w §§ 32 i 33, pobiera się rzeczywiste koszty przyłączenia.

§ 34. Przy głównych lub dodatkowych aparatach telefonicznych mogą być umieszczane wyłącznie w tym samym lokalu następujące urządzenia dodatkowe: dzwonki, tarcze spadkowe, dodatkowe gniazdka wtyczkowe, dodatkowe słuchawki.

§ 35. Stację abonentową przyłącza się zasadniczo do najbliższej centrali telefonicznej.

Na prośbę ubiegającego się w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów, może zezwolić na przyłączenie aparatu głównego do centrali dalszej na odległość do 50 km, i wymierzyć zwiększone opłaty abonamentowe jako odszkodowanie za straty spowodowane zmniejszeniem ilości rozmów międzymiastowych. Wymiar tej dodatkowej opłaty określa § 11 niniejszej taryfy. Za takie przyłączenie pobiera się rzeczywiste koszty z uwzględnieniem wydatków administracyjnych.

Za ważne motywy w takich wypadkach mogą być uważane: stosunki handlowe lub przemysłowe, łączące abonenta ściślej z centralą dalszą niż bliższą, konieczność prowadzenia rozmów międzymiastowych w godzinach mniej ograniczonych niż godziny służbowe w centrali bliższej i t. p.

W wypadku, gdy stacja abonentowa jest załączona nie do najbliższej centrali, lecz do centrali wskazanej przez abonenta, opłatę za

abonament pobiera się według stawek ustalonych dla centrali, do której jest przyłączony abonent.

Gdy abonent zażąda oprócz bezpośredniego połączenia do centrali dalszej jeszcze drugiego połączenia do swej właściwej centrali, t. j. bliższej — wówczas należy połączenia takie wprowadzić do dwóch osobnych aparatów abonentowych lub jedno z połączeń do aparatu abonentowego, drugie zaś do centrali domowej.

Włączenie w takich wypadkach obydwóch przewodów abonentowych do tej samej centrali domowej jest niedozwolone.

W razie, gdy abonent przyłączony był do danej centrali telefonicznej jako do najbliższej, a potem została otwarta centrala jeszcze bliższa, wskutek czego poprzednia centrala okazała się dalszą, nie należy pobierać opłat według § 11, lecz tylko opłaty według § 8 i § 9 Taryfy telefonicznej.

§ 36. Abonenci są obowiązani zezwalać organom Zarządu Poczty i Telegrafów wchodzić do lokali, w których są zainstalowane stacje abonentowe oraz ułatwiać im kontrolę i konserwację odnośnych urządzeń. Dotyczy to również kontroli stacji wykonanych przez abonenta, lecz przyłączonych do centrali państwowej.

Niestosowanie się do powyższych postanowień powoduje wyłączenie stacji z sieci.

Organa Zarządu Poczty i Telegrafów, przeprowadzające kontrolę, obowiązane są okazywać abonentom legitymacje, stwierdzające ich charakter służbowy.

§ 37. Wysokość opłat wstępnych (patrz § 1) i abonamentowych (patrz § 8), pobieranych od abonentów sieci miejscowych, uzależnia się od grupy, do której dana sieć została zaliczoną.

Podział sieci miejscowych na grupy oparty jest na ilości stacji abonentowych głównych, wchodzących w skład danych sieci, a mianowicie:

grupę I stanowią sieci z ilością stacji abonentowych do 20,

grupę II stanowią sieci z ilością stacji abonentowych od 21 do 100,

grupę III stanowią sieci z ilością stacji abonentowych od 101 do 400,

grupę IV stanowią sieci z ilością stacji abonentowych od 401 do 2000,

grupę V stanowią sieci z ilością stacji abonentowych ponad 2000.

Zmiany w zaszeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co kwartał na podstawie danych o ilości stacji abonentowych na pierwszego stycznia, kwietnia, lipca i października obowiązują po upływie kwartału, to jest od pierwszego kwietnia, lipca, października i stycznia.

Przy ustalaniu ilości stacji abonentowych nie są brane pod uwagę stacje służbowe władz, urzędów i organów Zarządu Poczty i Telegrafów.

Przytoczone powyżej zasady zaszeregowania sieci miejscowych poszczególnych grup nie dotyczą Warszawskiej Sieci podmiejskiej (patrz §§ 39 — 41) i Katowickiej Sieci Okręgowej (patrz § 42).

§ 38. Teren obsługiwany przez jedną lub kilka równorzędnych centrali sieci miejscowej stosownie do odległości od ośrodka danej sieci dzieli się na dwie strefy:

a) strefę pierwszą stanowią tereny, położone od ośrodków:

w promieniu 1,5 kilometra w sieciach zaliczonych do grupy I,

w promieniu 1,5 kilometra w sieciach zaliczonych do grupy II,

w promieniu 2 kilometrów w sieciach zaliczonych do grupy III,

w promieniu 2 kilometrów w sieciach zaliczonych do grupy IV,

w promieniu 3 kilometrów w sieciach zaliczonych do grupy V;

b) strefę drugą stanowią tereny, położone poza granicą strefy pierwszej.

Za ośrodek, z którego się określa granicę pierwszej strefy, przyjmuje się normalnie lokal centrali. W wyjątkowych wypadkach, gdy centrala położona jest na krańcu miasta, lub gdy w jednym i tem samym mieście jest kilka central, przyjmuje się za ośrodek pewien stały punkt tak wybrany, by zakreślony z niego obwód obejmował możliwie największą część zabudowanej przestrzeni danego osiedla.

W tym wypadku o wyznaczeniu ośrodka rozstrzyga Ministerstwo Poczty i Telegrafów na wniosek właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 39. Warszawską Sieć Podmiejską tworzą: centrala podmiejska w Warszawie wraz z bezpośrednio załączonymi do niej stacjami abonentowymi i czynne w okolicach Warszawy sieci miejscowe, których centrale połączone są bezpośrednio z centralą podmiejską w Warszawie, a mianowicie:

Anin, Brwinów, Brzegi, Choszczówka, Chotomów, Dąbrówka k. Radzymina, Dębe Wielkie, Falenica, Gołków k. Warszawy, Henryków k. Warszawy, Jabłonna k. Warszawy, Jabłonna - Gucin, Jadów, Józefów k. Otwocka, Karczew k. Otwocka, Klembów, Łomianki, Marki, Międzyzyleś, Milanówek, Miłosna, Modlin, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy-Dwór k. Modlina, Odolany k. Warszawy, Okuniew, Otwock, Ożarów, Piaseczno k. Warszawy, Piastów, Pomiechówek, Podkowa Leśna, Pruszków, Radość, Radzymin, Raszyn, Rembertów, Skolimów, Stara - Wieś, Struga, Sulejówek, Świder, Tłuszcz, Wesoła k. Warszawy, Wiązowna, Włochy, Wołomin, Zakroczym, Zabrodzie, Zegrze, Zielonka k. Warszawy, Złotokłos.

§ 40. Abonenci, których stacje załączone są bezpośrednio do centrali podmiejskiej w Warszawie, uiszczają:

- a) opłaty wstępne, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V,
- b) opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V z dopłatą, przewidzianą dla abonentów załączonych do central dalszych, z pominięciem bliższych (patrz § 11). Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze stacjami abonentowymi załączonymi do central podmiejskiej i miejskiej w Warszawie,
- c) opłaty niższe za rozmowy międzymiastowe ze stacjami abonentowymi załączonymi do central, wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 41. Abonenci, których stacje załączone są do central, wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej, uiszczają:

- a) opłaty wstępne i abonamentowe według grupy, do której dana sieć miejscowa została zarezerwowana na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych, załączonych do centrali miejscowej. Uiszczanie tego rodzaju abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów tylko z abonentami danej sieci miejscowej,
- b) opłaty niższe za rozmowy międzymiastowe ze wszystkimi stacjami, załączonymi do central podmiejskich i miejskiej w Warszawie i do central, wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 42. Katowicką Sieć Okręgową tworzą sieci miejscowe: w Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Siemianowicach, Mysłowicach, Szopienicach, Mikołowie, Rudzie Śląskiej i Szarleju oraz w Bielszowicach, Kochłowicach, Łagiewnikach Śląskich i Nowej Wsi k. Królewskiej Huty.

Abonenci, których stacje załączone są do pierwszych 9 z wyszczególnionych powyżej central, uiszczają opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V, abonenci zaś, których stacje załączone są do 4 ostatnich z wyszczególnionych central, uiszczają opłaty przewidziane dla abonentów w sieciach grupy IV. Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze wszystkimi abonentami Katowickiej Sieci Okręgowej.

Opłaty wstępne uiszczają abonenci Katowickiej Sieci Okręgowej według grup, do których każdą poszczególną sieć należałoby zarezerwować na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych, załączonych do danej centrali miejscowej.

§ 43. Wysokość opłaty abonamentowej za aparaty główne połączone z centralą zależna jest:

- a) od kategorii abonamentu,
- b) od grupy, do której jest zaliczona dana sieć (patrz § 37),
- c) od strefy, w której znajduje się aparat abonenta.

§ 44. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) Abonament I kategorii. Do tej kategorii zalicza się aparaty zainstalowane w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego domowników. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wolnych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.) mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby te nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- b) Abonament II kategorii. Do tej kategorii zalicza się aparaty przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących, a zainstalowane w instytucjach państwowych, samorządowych, społecznych, handlowych, przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, szko-

łach, ambulatorjach, kancelariach, majątkach ziemskich i t. p. oraz w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych, jeżeli telefony ich nie podpadają pod abonament I kategorii.

- c) Abonament III kategorii. Do tej kategorii zalicza się aparaty dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, w kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, domach zdrowia, klubach, w ogólnych salach domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., nadto w sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla publiczności.
- d) Abonament towarzyski. Do tej kategorii zalicza się aparaty bez względu na miejsce, w którym są zainstalowane, jeżeli stanowią grupę towarzyską.

Grupa towarzyska może być utworzona w dwójkę, w trójkę, lub w czwórkę.

Wysokość abonamentu towarzyskiego zależy od ilości udziałowców danej grupy towarzyskiej (patrz § 8, poz. 4 — 6). Jeżeli wskutek wycofania się udziałowców w danej grupie towarzyskiej pozostanie załączony tylko jeden z telefonów towarzyskich, to połączenie to traci charakter abonamentu towarzyskiego i podpada pod abonament za połączenie główne (patrz § 8 poz. 1 — 3).

Stacje telefoniczne zainstalowane u osób zawodów wolnych np. lekarzy, adwokatów i t. p. należy wówczas zaliczać do kategorii II abonamentu, jeżeli aparat umieszczony jest w poczekalni, względnie w kancelarii, gdzie zatrudnieni są pomocnicy wymienionych osób, natomiast jeżeli aparat umieszczony jest w gabinecie przyjąć lub w jednym z pokoiów mieszkalnych — do I kategorii abonamentu.

Za stacje telefoniczne zainstalowane w kancelariach jak np. inspektora wzajemnych ubezpieczeń, sędziego śledczego i innych tego rodzaju abonentów nie zatrudniających u siebie pracowników oraz za aparaty zainstalowane w mniejszych majątkach ziemskich, które nie prowadzą kancelarii, a z telefonu korzysta właściciel majątku i jego rodzina, należy pobierać abonament według I kategorii.

§ 45. Jeżeli do stacji abonentowej głównej dołączone są jeden lub kilka aparatów dodatkowych i poszczególne aparaty podpadają pod rozmaite kategorie abonamentu, wówczas stację główną zalicza się do najwyższej kategorii

abonamentu, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

Postanowienia te należy stosować w następujących wypadkach:

- 1) jeżeli aparat dodatkowy zainstalowany jest na tej samej posesji co i aparat główny, w lokalu podpadającym pod wyższą kategorię abonamentu niż aparat główny, wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorii i w tym stosunku pobiera się za niego opłatę abonamentową, a za aparat dodatkowy według § 8 p. 9; dotyczy to zarówno urządzeń telefonicznych zainstalowanych w obrębie strefy pierwszej, jak i poza obrębem strefy pierwszej,
- 2) jeżeli aparat główny i aparat dodatkowy zainstalowane są w różnych posesjach w obrębie strefy pierwszej i aparat dodatkowy podpada pod wyższą kategorię abonamentu niż aparat główny — wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorii abonamentu, a za aparat dodatkowy pobiera się należności według § 8 p. 10,
- 3) jeżeli aparat główny zainstalowany jest w obrębie strefy pierwszej, a aparat dodatkowy poza obrębem strefy pierwszej i odwrotnie, oraz aparat główny i dodatkowy zainstalowane są w różnych posesjach poza obrębem strefy pierwszej i aparat dodatkowy podpada pod wyższą kategorię abonamentu niż aparat główny, wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorii abonamentu i w tym stosunku pobiera się za niego opłaty abonamentowe, zaś za aparat dodatkowy według § 8 p. 9.

§ 46. Abonentem stacji dodatkowej jest zawsze abonent stacji głównej, bez względu na to, gdzie zainstalowany jest aparat dodatkowy.

§ 47. Rozpoczęcie abonamentu liczy się od dnia oddania abonentowi stacji do użytku, t. j. od dnia załączenia stacji głównej do centrali, stacji zaś dodatkowej — do stacji głównej.

§ 48. Minimalny okres czasu, na jaki może być zgłoszony abonament telefoniczny, wynosi od chwili uruchomienia stacji:

- a) dla stacji abonentowych położonych w strefie I — 3 miesiące,
- b) dla stacji abonentowych położonych w strefie II — 12 miesięcy.

Przypadające za wskazany okres czasu opłaty abonamentowe abonent winien uiścić w tym

nawet wypadku, gdy stacja abonentowa została unieruchomiona przed upływem 3, względnie 12 miesięcy, bądź na skutek jego własnego życzenia, bądź na skutek zarządzenia władz P. i T.

§ 49. Osoby, którym potrzebny jest telefon nie na stałe, tylko na pewien okres czasu, bądź rok rocznie, bądź jednorazowo, mogą zgłaszać t. zw. abonament „sezonowy”, względnie „czasowy”.

Abonament „sezonowy” tem się różni od stałego, iż mimo długotrwałych przerw między jednym sezonem a drugim, wznowienie abonamentu nie pociąga za sobą konieczności ponownego uiszczania opłat wstępnych opłaconych przy pierwszym zgłoszeniu (patrz § 23 poz. b).

Abonent sezonowy uiszcza rok rocznie:

- a) normalne opłaty abonamentu za cały okres czasu, w ciągu którego korzystał ze stacji abonentowej, nie mniej jednak jak za trzy miesiące,
- b) opłaty za konserwację całej linii telefonicznej od centrali do stacji abonentowej w wymiarze rocznym według § 9,
- c) opłaty za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu, względnie aparatów (patrz § 7).

Opłaty wskazane pod a) abonent sezonowy uiszcza w ratach miesięcznych, przyczem pierwsza rata odpowiada opłatom abonamentowym za czas od dnia uruchomienia stacji do końca miesiąca, następne — opłatom miesięcznym, ostatnia — opłatom abonamentowym za czas od 1-go ostatniego miesiąca do zdjęcia telefonu.

Opłaty wskazane pod b) abonent uiszcza w dwóch równych ratach: pierwszą równocześnie z pierwszą ratą abonamentu, drugą po ukończeniu sezonu. Z tej drugiej raty mogą być potrącone ewentualne nadpłaty abonamentu, gdy abonent uiszczył abonament za cały ostatni miesiąc, a korzystał z telefonu tylko przez część miesiąca.

Abonament „czasowy” tem się różni od stałego i sezonowego, iż może być zgłoszony na dowolny okres czasu, nie krótszy jednak niż miesiąc.

Abonent czasowy uiszcza zgóry przy zgłoszeniu:

- a) opłaty wstępne i instalacyjne według §§ 1 i 2 taryfy i
- b) opłaty abonamentowe normalne za jeden miesiąc.

Ewentualne zaś należności za dalsze korzystanie z połączenia uiszcza w ratach tygodniowych zgóry w stosunku $\frac{1}{4}$ opłaty miesięcznej.

§ 50. Abonenci III kategorii mogą zezwalać na korzystanie z ich telefonu osobom postronnym i pobierać od nich za to opłatę, nieprzekraczającą stawki ustalonej taryfą za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic publicznych.

§ 51. Abonent jest odpowiedzialny za treść przeprowadzanych z jego aparatu rozmów. W tym więc wypadku, gdy zostanie stwierdzonym, że treść tych rozmów zagraża bezpieczeństwu publicznemu lub obraża moralność publiczną, lub też gdy rozmawiający w odniesieniu do obsługi centrali zachowuje się w sposób niekulturalny, stacja jego na skutek zarządzenia odpowiedniej władzy może być wyłączona z sieci.

W tych wszystkich wypadkach, gdy stacja abonentowa wyłączona została z sieci na skutek zarządzenia władzy, uiszczone przez abonenta opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 52. Abonent, który chce się zrzec abonamentu, winien to zgłosić pisemnie temu urzędowi pocztowo-telegraficznemu, do którego centrali jest załączony.

Termin zrzeczenia się abonamentu przez abonenta zasadniczo może być dowolny, jednak zrzeczenie się powinno nastąpić najpóźniej przed upływem ostatniego dnia miesiąca, za który uiszczył abonament.

§ 53. Abonent traci prawo do korzystania z oddanego mu do dyspozycji połączenia:

- a) gdy upłynął termin, od którego wypowiedział abonament,
- b) gdy nie uiszczył w przepisowym terminie abonamentowych i innych związanych z abonamentem opłat miesięcznych (patrz § 54),
- c) gdy na zasadzie orzeczenia właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów został pozbawiony posiadanego połączenia abonamentowego, wskutek nadużywania telefonu (patrz § 51).

§ 54. Opłaty abonamentowe i inne opłaty miesięczne związane z abonamentem winny być uiszczone zgóry, a mianowicie:

- a) pierwsza rata za czas od dnia oddania telefonu do użytku do końca miesiąca kalendarzowego zaraz po otrzymaniu rachunku,
- b) następne raty miesięczne z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego.

Opłaty te winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu dni 7 od dnia doręczenia mu rachunku.

W razie nieuregulowania należności w ciągu dni 7, aparat abonenta wyłącza się z centrali i załącza się go zpowrotem dopiero po ewentualnym uiszczeniu zaległości łącznie z okresem wyłączenia aparatu.

Po upływie dalszych 7 dni telefon usuwa się z lokalu abonenta.

Powyższe rygory nie mają zastosowania do abonentów, których telefony opłacane są z sum skarbowych.

Opłaty już wniesione podlegają zwrotowi tylko wtedy, gdy abonent nie z własnej winy nie mógł korzystać z telefonu nie mniej niż przez dni 15, licząc od dnia, w którym doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu o uszkodzeniu swej stacji. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefon był nieczynny.

Na życzenie abonenta abonament może być opłacony zgóry na okres kilkumiesięczny.

§ 55. Rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych lub ze stacyj abonentowych, załączonych do centrali jednej sieci miejscowej, z osobami korzystającymi z rozmównic lub stacyj abonentowych załączonych do centrali innej sieci, noszą nazwę rozmów międzymiastowych.

Za rozmowy międzymiastowe pobierana jest opłata od każdej rozmowy.

§ 56. Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzone z rozmównic publicznych, uiszczają osoby zgłaszające rozmowy przy samem zgłoszeniu.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzane ze stacyj abonentowych, uiszczają abonenci tych stacyj zdołu w ciągu dni 7 po otrzymaniu rachunku.

W razie nieuiszczenia należności w powyższym terminie pozbawia się abonenta prawa prowadzenia rozmów międzymiastowych, aż do chwili zapłacenia należności.

W wypadku dwukrotnego zalegania z uiszczeniem należności za rozmowy międzymiastowe, właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów względnie urząd P. T. może uzależnić dopuszczenie abonenta do prowadzenia rozmów międzymiastowych od uprzedniego złożenia przez abonenta zaliczki na rachunek tych rozmów i uzupełnienia jej w miarę wyczerpania.

§ 57. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek trzyminutowych przyczem część trzech minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wyso-

kość opłaty za jednostkę rozmowy, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy centralami sieci miejscowych, do których załączone są stacje abonentowe, względnie rozmównice publiczne, za pośrednictwem których przeprowadzana jest rozmowa.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system pól sytuacyjnych (kwadraty o wymiarach boków 10 km.).

Zgłaszający rozmowę aż do chwili przywołania go przez własną centralę do przeprowadzenia tej rozmowy — może zmienić własny lub żądany numer telefonu to jest wskazać inny numer telefonu w granicach sieci obu tych central.

Za takie świadczenie pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 50 groszy.

§ 58. W niektórych wypadkach, wskazanych w §§ 13, 14 i 16 niniejszej taryfy, dotyczących rozmów międzymiastowych w obrębie Warszawskiej Sieci Podmiejskiej i w obrębie Katowickiej Sieci Okręgowej, rozmowy międzymiastowe traktowane są według zasad odrębnych a mianowicie, nie uwzględnia się odległości między wchodzącymi w grę centralami i przy wszelkich odległościach pobiera się opłaty jednolite.

Przy zamawianiu rozmów tego rodzaju można żądać wywołania ściśle określonej osoby (patrz § 60) — żądać wyszukania numeru wzywanego abonenta (patrz § 61), lub wzywać kogoś do rozmównicy (patrz § 62).

Na sieciach: okręgowej w Katowicach, podmiejskiej w Warszawie w godzinach słabego ruchu t. j. od 21 do 8 przyznaje się taryfę zniżkową a mianowicie:

Za rozmowy w tych godzinach należy pobierać 3/5 opłat przewidzianych w §§ 14 i 16 Taryfy.

Jeżeli zgłaszający cofnie rozmowę przewidzianą w §§ 14 i 16 przed upływem terminu, wskazanego w ostatnim ustępie § 63, należy pobierać 1/5 część opłaty wskazanej w §§ 14 i 16 za 3-minutową rozmowę zwykłą (analogja § 64).

Jeżeli zaś zgłoszona rozmowa nie doszła do skutku z powodu nieodpowiadania strony wzywanej względnie z powodu złego stanu przewodów albo aparatów, należy stosować postanowienia § 63.

W razie cofnięcia przed terminem wymienionym w ostatnim ustępie § 63 rozmowy przewidzianej w §§ 14 i 16 Taryfy, zgłoszonej w godzinach słabego ruchu (od 21 do 8) należy pobierać 1/5 część opłaty przypadającej za rozmowy w godzinach słabego ruchu.

Za rozmowy przeprowadzane ze stacji abonentowych z osobami wzywaniem do rozmównic oraz za rozmowy z rozmównic z osobami wzywaniem do rozmównic na terenie Warszawskiej Sieci Podmiejskiej — należy pobierać oprócz należności za same rozmowy jeszcze i należność za wezwanie do rozmównicy według § 17 rubryka 8.

§ 59. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne, w godzinach zaś słabego ruchu od godziny 21 do 8 — ulgowe, zastępujące zwykle.

Zniżkowe rozmowy prasowe i Polskiej Agencji Telegraficznej oraz jej oddziałów nie mogą być zgłaszane jako rozmowy pilne i mogą być przeprowadzane tylko między godziną 18 a 9.

§ 60. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównicy publicznej mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając oprócz numeru telefonu również nazwisko osoby, z którą chcą mówić.

Upředzenie ma na celu powiadomienie wzywanej stacji abonentowej, że zgłaszający rozmowę życzy sobie przeprowadzić ją bądź z osobą wskazaną, bądź też z określoną dodatkową stacją abonentową. Na wypadek nieobecności wzywanej osoby — zgłaszający rozmowę ma prawo przy nadawaniu zgłoszenia wskazać zastępcę lub inną stację abonentową, gdzie może się znajdować wzywana osoba.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę, także opłatę na przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubr. 6 — 7).

§ 61. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie może wskazać numeru telefonu wzywającego abonenta, może zgłosić wezwanie, podając nazwisko, adres i bliższe określenie danego abonenta, wystarczające do odszukania go w spisie abonentów przez odnośną centralę.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za wyszukanie numeru telefonu (patrz § 17 rubr. 6 — 7).

Jeżeli okaże się, że wzywana strona nie posiada telefonu lub, że podane określenia są niewystarczające, o czym decyduje centrala w siedzibie wzywającego abonenta, zwraca się względnie nie zalicza się opłaty za rozmowę, zatrzymując opłatę za wyszukanie numeru telefonu.

Opłaty za wyszukanie numeru telefonu nie pobiera się od władz i urzędów państwowych

przy zgłaszaniu rozmów do władz i urzędów państwowych w innej miejscowości.

§ 62. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównicy publicznych mogą wzywać do rozmównicy osoby nieabonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń urzędu przeznaczenia.

Wezwanie ma na celu przywołanie do rozmównicy dla przeprowadzenia rozmowy pewnej określonej osoby lub jej zastępcy, o ile mieszka w tym samym domu. W tym celu zgłaszający rozmowę może podać w wezwaniu do rozmowy nazwisko osoby wzywanej lub zastępcy i dokładny ich adres.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubr. 6 — 7), jeszcze opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń (patrz § 17 rubr. 8).

§ 63. Jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów albo aparatów lub z innych przyczyn, związanych z wykonywaniem służby, zwraca się całą opłatę za rozmowę łącznie z ewentualnymi opłatami dodatkowymi określonymi w §§ 60, 61 i 62.

W razie niedojścia rozmowy do skutku z powodu niezgłoszenia się wzywającego abonenta na wywołanie centrali, zwraca się całą opłatę za rozmowę. Jeżeli upředzenie o rozmowie było upřednio przyjęte przez stację abonentową, a do przeprowadzenia samej rozmowy nikt się nie zgłosił — nie zwraca się opłat dodatkowych, o których mowa w §§ 60, 61 i 62.

Jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska danego połączenia z powodu zajęcia linii telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, w ciągu trzech godzin zaś przy rozmowie zwyczajnej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać, zwraca się całą opłatę za rozmowę oraz opłaty: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy i za wyszukanie numeru telefonu.

§ 64. Jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu wskazanego w ostatnim ustępie poprzedniego paragrafu, pobiera się za cofnięcie stosowną opłatę (patrz § 17 rubr. 9 — 11), resztę opłaty za rozmowę zwraca się. Opłaty dodatkowe, określone w §§ 60, 61 i 62 zatrzymuje się.

W centralach o służbie ograniczonej zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, w centralach o służbie nieprzerwanej do godziny 24.

Na życzenie zgłaszającego rozmowę zgłoszenie pozostające bez rezultatu w ciągu wskazanego wyżej czasu, może być przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Przepisanie rozmowy zwykłej na pilną jest dopuszczalne i nie uważa się za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy, natomiast przepisanie rozmowy pilnej na zwykłą nie jest dopuszczone.

§ 65. Okres czasu podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową liczy się od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczęli rozmowę.

§ 66. Jeżeli wzywany abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali, nie zgłosi się do przeprowadzenia rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą.

Zwrot opłat następuje wówczas przy zastosowaniu postanowień § 64.

W ten sposób postępuje się jeżeli wezwany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy lub wezwana do rozmównicy osoba odmówi przyjęcia albo nie zgłosi się w ciągu 6 godzin urzędowych danego urzędu od chwili doręczenia jej wezwania oraz, gdy osoby tej nie można odszukać pod wskazanym adresem.

§ 67. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawi się do przeprowadzenia jej na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę ani opłat dodatkowych.

§ 68. Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta wzywającego lub wezwanego.

§ 69. Abonent stacji załączonej do centrali z ograniczoną ilością godzin służby może żądać za specjalną opłatą (patrz § 18) stałego połączenia go z drugą stacją załączoną bądź do tejże centrali, bądź do innej ze służbą L. mającej z nią bezpośrednie połączenie bądź wreszcie z centralą o pełnej służbie, bądź dziennej C. N/2 bądź nocnej N.

Wypadek pierwszy traktowany jest jako ruch miejscowy, pozostałe trzy — jako ruch międzymiastowy.

W ruchu miejscowym stałe połączenia poza godzinami urzędowymi między dwoma abonentami są dozwolone jako jednorazowe przez jedną przerwę obiadową lub nocną oraz jako miesięczne jednorazowo lub dwurazowo w ciągu doby. Zamiar uzyskania takiego połączenia winien abonent zgłosić w urzędzie P. i T., do któ-

rego centrali jest załączony. Spełnienie tego życzenia uzależnia się od zgody drugiego interesowanego abonenta.

W ruchu międzymiastowym dopuszcza się stałe jednorazowe połączenia poza godzinami urzędowymi przez południe lub noc jeżeli nie sprzeciwiają się temu względy natury technicznej i względy na korespondencję przeprowadzaną zapomocą sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Miesięczny abonament na połączenia stałe poza godzinami urzędowymi w ruchu międzymiastowym jest niedozwolony.

Wyjątek stanowią posterunki Policji Państwowej, które w bardzo wielu wypadkach muszą posiadać stałe połączenia poza godzinami urzędowymi w ruchu międzymiastowym celem utrzymania ciągłego kontaktu z Komendą Powiatową.

Połączenia takie należy uskutecznić na warunkach stałego abonamentu miesięcznego pobierając opłaty — za same połączenie jak wskazano w § 18 p. b) względnie c) oraz opłaty za każdą rozmowę międzymiastową rzeczywiście w tym czasie przeprowadzoną.

§ 70. Prawo pierwszeństwa pomiędzy zgłaszającymi się o połączenie poza godzinami urzędowymi przysługuje władzom państwowym a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednak między temi władzami jest Policja Państwowa, to jej bezwzględnie należy się pierwszeństwo przed innymi władzami państwowymi.

Jeżeli dla uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien ubiegający się o połączenie zwrócić koszt ich zakupu i przysposobienia do użytku.

§ 71. Za specjalną opłatą dopuszczalne jest w tych urzędach, w których ze względu na warunki służbowe może to być zaprowadzone, codzienne podawanie abonentowi dokładnego czasu o pewnej porze (patrz § 19).

§ 72. Do każdego telefonu głównego abonent otrzymuje z urzędu spis abonentów. Za spis ten abonent obowiązany jest uiszczyć opłatę ustaloną przez Zarząd Poczty i Telegrafów. Odnośna opłata winna być uiszczona przy najbliższej opłacie abonamentu. Od przyjęcia i opłacenia spisu abonentów abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie, uiszczając ustaloną opłatę.

o ile Zarząd Poczty i Telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doręczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 73. Każdy abonent posiadający jedną stację główną ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacji głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczają: gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił — pod tą literą i w tym brzmieniu, które Zarząd Poczty i Telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych dotyczących abonenta, zamieszczanych bezpłatnie w spisie może zawierać tylko następujące określenie:

- a) dla osoby prywatnej: Nr. telefonu, nazwisko i jedno imię abonenta, jego tytuł naukowy lub zawodowy oraz miejsce zamieszkania, t. j. nazwę ulicy i Nr. domu;
- b) dla firmy: Nr. telefonu, nazwę i adres firmy.

Określenia powyższe łącznie z numerem telefonu nie mogą przekraczać 40 liter.

Wszelkie inne bardziej szczegółowe określenia podlegają opłacie (patrz § 20).

Za osobną opłatą, nazwisko względnie firma abonenta, mogą być zamieszczone w spisie kilkakrotnie pod różnymi oznaczeniami (patrz § 20).

Treść zamieszczonego tekstu można zastosować naogół do życzenia abonenta, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

Na pisemne życzenie abonenta telefon jego i nazwisko mogą być nie zamieszczone w spisie abonentów.

§ 74. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczty i Telegrafów może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczty i Telegrafów względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 75. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczty i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczty i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materiały; materiały te winny w zupełności odpowiadać typom Zarządu Poczty i Telegrafów.

§ 76. Przewody prywatne zawieszane na trasach Zarządu Poczty i Telegrafów konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 77. Zarządowi Poczty i Telegrafów przysługuje prawo na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów usunąć ze swej trasy przewody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

Usunięcie przewodów skuteczniają organa Zarządu P. i T. za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

§ 78. Za reklamacje dotyczące rozmów telefonicznych międzymiastowych należy pobierać takie same opłaty jak za reklamacje pocztowe względnie telegraficzne t. j. po 50 groszy od każdej reklamacji.

Za reklamacje należy uważać wypadki żądania wyjaśnień w sprawach przeprowadzonej rozmowy jak np. żądanie wskazania numeru telefonu względnie nazwiska osoby, z którą reklamant przeprowadził rozmowę, żądanie wyjaśnienia dlaczego rozmowa nie doszła do skutku i t. p.

Nie należy natomiast pobierać opłaty za zażalenia na złe funkcjonowanie telefonów, na nieprawidłowe zaliczenie opłat, na złą obsługę centrali i t. p.

Wszelkie zażalenia są wolne od opłat.

§ 79. Za wydanie duplikatów zgłoszeń na rozmowy telefoniczne jak również za wydanie duplikatów rachunków należności telefonicznych należy pobierać opłaty w wysokości po 50 groszy od każdego wydanego duplikatu.

Podania o wydanie duplikatów opłacie nie podlegają.

C z ę ś ć III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą:

§ 80. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne oparte na postanowieniach umów z poszczególnymi państwami są ustalone we frankach i centymach złotych.

Opłaty te przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości franka złotego.